C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Środki wczesnej interwencji, warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(C/2025/3753)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2023)0227),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0135/2023),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 5 lipca 2023 r. ([1]),

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 13 lipca 2023 r. ([2]),

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0153/2024),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

([1]) Dz.U. C 307 z 31.8.2023, s. 19.
([2]) Dz.U. C 349 z 29.9.2023, s. 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 kwietnia 2024 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do środków wczesnej interwencji, warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz finansowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych („instytucje") zostały ustanowione w następstwie globalnego kryzysu finansowego z lat 2008–2009 i zgodnie z zatwierdzonym na szczeblu międzynarodowym dokumentem „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych" ([3]) przyjętym przez Radę Stabilności Finansowej. Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([4]) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ([5]).Oba akty mają zastosowanie do instytucji mających siedzibę w Unii oraz do wszelkich innych podmiotów objętych zakresem stosowania tej dyrektywy lub tego rozporządzenia („podmioty"). Unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu uporządkowane postępowanie w przypadku upadłości instytucji i podmiotów poprzez utrzymanie funkcji krytycznych instytucji i podmiotów oraz unikanie zagrożeń dla stabilności finansowej, a jednocześnie ochronę deponentów i funduszy publicznych. Ponadto unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego w sektorze bankowym poprzez stworzenie zharmonizowanego systemu reagowania na kryzysy transgraniczne w skoordynowany sposób oraz poprzez zapobieganie zakłóceniom konkurencji i ryzyku nierównego traktowania.

(2) Po upływie kilku lat od wdrożenia unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w obecnie obowiązującym kształcie nie przynoszą zamierzonych rezultatów w odniesieniu do niektórych z tych celów. W szczególności, chociaż instytucje i podmioty poczyniły znaczne postępy pod względem możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przeznaczyły na ten cel znaczne zasoby, w szczególności poprzez zwiększenie zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zgromadzenie środków w mechanizmach finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unijne ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są rzadko wykorzystywane. W przypadkach upadłości niektórych mniejszych i średnich instytucji i podmiotów w przeważającej części stosuje się niezharmonizowane środki krajowe. ***Niestety*** do ich ***finansowania wciąż*** wykorzystywane są pieniądze podatników, a nie ***sieci bezpieczeństwa finansowane przez podmioty rynkowe, włącznie z mechanizmami*** finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taki stan rzeczy wydaje się wynikać z nieodpowiednich zachęt. Te nieodpowiednie zachęty wynikają z wzajemnych powiązań między unijnymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a przepisami krajowymi, przez co szeroka swoboda decyzyjna w zakresie oceny interesu publicznego nie zawsze jest wykorzystywana w sposób odzwierciedlający zamierzony sposób stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(*) Zmiany w całym tekście wynikają z przyjęcia poprawki 1. Tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ▌ sygnalizuje skreślenia.

([1]) Dz.U. C […] z […], s. […].

([2]) Dz.U. C […] z […], s. […].

([3]) Rada Stabilności Finansowej, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions [„Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych"], 15 października 2014 r.

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

Niewielki stopień korzystania z unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikał jednocześnie z ryzyka poniesienia strat przez deponentów instytucji finansowanych z depozytów, co miało na celu zapewnienie tym instytucjom dostępu do finansowania zewnętrznego w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w przypadku braku innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji. Ponadto fakt, że przepisy dotyczące dostępu do finansowania poza restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są mniej rygorystyczne niż w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zniechęca do stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz innych rozwiązań, które często wiążą się z wykorzystaniem pieniędzy podatników zamiast zasobów własnych instytucji i podmiotu lub sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe. Sytuacja ta prowadzi z kolei do ryzyka fragmentacji, ryzyka nieoptymalnych efektów zarządzania upadłościami instytucji i podmiotów, w szczególności w przypadku mniejszych i średnich instytucji i podmiotów, oraz kosztów alternatywnych wynikających z niewykorzystanych zasobów finansowych. Konieczne jest zatem zapewnienie bardziej skutecznego i spójnego stosowania unijnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienie, by można je było stosować, gdy leży to w interesie publicznym, w tym w przypadku niektórych mniejszych i średnich instytucji.

(2a) Zmiana dyrektywy 2014/59/UE ma na celu lepsze zabezpieczenie pieniędzy podatników i ustanowienie nowych systemowych mechanizmów dla instytucji i podmiotów nieobjętych obowiązującymi ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nowe przepisy zapobiegną obarczaniu społeczeństwa kosztami generowanymi przez upadające banki. Wraz z wprowadzeniem zmienionych ram sięganie po pieniądze podatników powinno mieć miejsce znacznie rzadziej, a mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być wykorzystywany częściej i lepiej.

(3) Intensywność i poziom szczegółowości prac związanych z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnych w odniesieniu do jednostek zależnych, które nie zostały uznane za podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, różni się w zależności od wielkości i profilu ryzyka danych instytucji i podmiotów, obecności funkcji krytycznych oraz realizowanej przez grupę strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć możliwość uwzględnienia tych czynników przy określaniu środków, jakie należy podjąć w odniesieniu do takich jednostek zależnych i w stosownych przypadkach stosować podejście uproszczone.

(3a) Jednym z głównych celów dyrektywy jest zastosowanie zaktualizowanego podejścia, które ułatwi organom postępowanie w razie ewentualnej upadłości niektórych banków lub grup banków. Podejście to powinno sprzyjać przejrzystości i przewidywalności, minimalizując jednocześnie negatywne skutki gospodarcze. Powinno być dostosowane do nadrzędnej zasady umorzenia lub konwersji długu określonej w dyrektywie 2014/59/UE, przy jednoczesnym utrzymaniu praktycznej wykonalności postępowania w przypadku upadłości średniej wielkości banków.

(4) Instytucja lub podmiot, które są likwidowane zgodnie z prawem krajowym, po ustaleniu, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością oraz po stwierdzeniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu nie jest uzasadniona interesem publicznym, docelowo zmierzają w kierunku opuszczenia rynku. Oznacza to, że nie ma potrzeby sporządzania planu działań podejmowanych w przypadku upadłości, niezależnie od tego, czy właściwy organ cofnął już zezwolenie udzielone danej instytucji lub danemu podmiotowi. To samo dotyczy pozostałej części instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją po przeniesieniu aktywów, praw i zobowiązań w kontekście strategii przeniesienia. Należy zatem sprecyzować, że w takich sytuacjach przyjęcie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest wymagane.

(5) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą obecnie zakazać wypłat niektórych zysków, w przypadku gdy dana instytucja lub dany podmiot nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie minimalnego wymogu funduszy własnych (MREL). W pewnych sytuacjach instytucja lub podmiot mogą być jednak zobowiązane do przestrzegania MREL na innej podstawie niż ta, na której ta instytucja lub ten podmiot są zobowiązane do przestrzegania wymogu połączonego bufora. Sytuacja ta stwarza niepewność w odniesieniu do warunków wykonywania uprawnień organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie zakazu wypłat oraz obliczania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z MREL. Należy zatem wprowadzić przepis, zgodnie z którym w takich przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wykonywać uprawnienie do zakazania niektórych wypłat zysków na podstawie oszacowania wymogu połączonego bufora wynikającego z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/1118 ([6]). Aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przekazać informację o oszacowaniu wymogu połączonego bufora danej instytucji lub danemu podmiotowi, które następnie powinny podać to oszacowanie wymogu połączonego bufora do wiadomości publicznej.

([6]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1118 z dnia 26 marca 2021 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom wspomnianej dyrektywy (Dz.U. L 241 z 8.7.2021, s. 1).

(6) Środki wczesnej interwencji utworzono w celu umożliwienia właściwym organom zaradzenia pogarszaniu się sytuacji finansowej i gospodarczej danej instytucji lub danego podmiotu oraz ograniczenia, w możliwym zakresie, ryzyka związanego z ewentualną restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz jej skutków. Jednak ze względu na brak pewności w odniesieniu do mechanizmów inicjujących wprowadzenie środków wczesnej interwencji oraz częściowe pokrywanie się tych środków ze środkami nadzorczymi, środki wczesnej interwencji są rzadko stosowane. Należy zatem uprościć i doprecyzować warunki stosowania tych środków wczesnej interwencji. Aby rozwiać wątpliwości dotyczące warunków i terminów odwołania organu zarządzającego i powołania tymczasowych administratorów, należy wyraźnie określić te środki jako środki wczesnej interwencji, a ich zastosowanie powinno podlegać tym samym mechanizmom inicjującym. Jednocześnie właściwe organy powinny być zobowiązane do wyboru odpowiednich środków w celu rozwiązania konkretnej sytuacji zgodnie z zasadą proporcjonalności. Aby umożliwić właściwym organom uwzględnienie ryzyka utraty reputacji lub ryzyka związanego z praniem pieniędzy lub technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, właściwe organy powinny oceniać warunki zastosowania środków wczesnej interwencji nie tylko na podstawie wskaźników ilościowych, takich jak wymogi kapitałowe lub wymogi dotyczące płynności, poziom dźwigni, kredyty zagrożone lub koncentracja ekspozycji, ale także na podstawie mechanizmów inicjujących o charakterze jakościowym.

(7) Aby zwiększyć pewność prawa, należy usunąć środki wczesnej interwencji określone w dyrektywie 2014/59/UE, które pokrywają się z już istniejącymi uprawnieniami na podstawie ram ostrożnościowych określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ([7]) oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 ([8]). Ponadto konieczne jest zapewnienie, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu. Właściwy organ powinien zatem odpowiednio wcześnie poinformować organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o pogarszaniu się sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienia niezbędne do wdrożenia środków przygotowawczych. Istotne jest, że aby umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jak najszybszą reakcję na pogorszenie sytuacji instytucji lub podmiotu, uprzednie zastosowanie środków wczesnej interwencji nie powinno być warunkiem wystąpienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z ofertą sprzedaży instytucji lub podmiotu lub zwrócenia się o informacje potrzebne do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania wyceny. Aby zapewnić spójną, skoordynowaną, skuteczną i szybką reakcję na pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu oraz aby odpowiednio przygotować się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest wzmocnienie współdziałania i koordynacji między właściwymi organami a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Gdy tylko instytucja lub podmiot spełni warunki zastosowania środków wczesnej interwencji, właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zintensyfikować wymianę informacji, w tym informacji wstępnych, oraz wspólnie monitorować sytuację finansową tej instytucji lub tego podmiotu.

(8) Konieczne jest zapewnienie szybkich działań i wczesnej koordynacji między właściwym organem a organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy instytucja lub podmiot kontynuuje działalność, ale istnieje istotne ryzyko, że może dojść do upadłości. Właściwy organ powinien zatem jak najszybciej powiadomić organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o takim ryzyku. W powiadomieniu tym należy podać powody, na podstawie których właściwy organ dokonał takiej oceny, oraz wskazać dostępne alternatywne środki sektora prywatnego, działania nadzorcze lub środki wczesnej interwencji, które mogą w rozsądnym terminie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu. Takie wczesne powiadomienie nie powinno stać na przeszkodzie procedurom służącym ustaleniu, czy warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione. Uprzednie powiadomienie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy organ o istotnym ryzyku, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, nie powinno być warunkiem późniejszego stwierdzenia, że instytucja lub podmiot faktycznie są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością. Jeżeli ponadto na późniejszym etapie instytucja lub podmiot zostaną uznane za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością i nie będą istniały żadne alternatywne rozwiązania zapobiegające takiej upadłości w rozsądnym terminie, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi podjąć decyzję o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takim przypadku szybkie podjęcie decyzji o zastosowaniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec instytucji lub podmiotu może mieć zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dlatego, że wcześniejsza interwencja w tej instytucji lub tym podmiocie może przyczynić się do zapewnienia wystarczających poziomów zdolności do pokrycia strat i płynności w celu realizacji tej strategii. Należy zatem umożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalenie w ścisłej współpracy z właściwym organem, co stanowi rozsądny termin na potrzeby wdrożenie alternatywnych środków

([7]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

([8]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

w celu niedopuszczenia do upadłości instytucji lub podmiotu. ***W ramach tej oceny należy również wziąć pod uwagę potrzebę utrzymania zdolności organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz danego podmiotu do skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli stanie się ona ostatecznie konieczna, ale nie powinno to uniemożliwiać podejmowania alternatywnych środków. W szczególności przewidywany okres obowiązywania alternatywnych środków powinien być tak ustalony, aby nie zagrażał skuteczności ewentualnej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.*** Aby zapewnić uzyskanie efektów w odpowiednim czasie i umożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednie przygotowanie się do potencjalnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ powinny odbywać regularne spotkania, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien decydować o częstotliwości tych spotkań, biorąc pod uwagę okoliczności danej sprawy.

(9) Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być stosowane do dowolnych instytucji lub podmiotów, niezależnie od ich wielkości i modelu biznesowego, jeśli instrumenty dostępne w prawie krajowym nie są odpowiednie do zarządzania ich upadłością. Aby zapewnić uzyskanie takich efektów, należy określić kryteria stosowania oceny interesu publicznego w odniesieniu do instytucji lub podmiotu będących na progu upadłości. W ***tej kwestii*** należy uściślić, że w zależności od konkretnych okoliczności niektóre funkcje instytucji lub podmiotu można uznać za krytyczne, nawet jeśli zaprzestanie ich wykonywania miałoby wpływ na stabilność finansową lub usługi krytyczne ▌na poziomie regionalnym***, w szczególności gdy substytucyjność funkcji krytycznych zależy od odnośnego rynku geograficznego***.

(9a) Aby ocena wpływu na poziomie regionalnym mogła opierać się na dostępnych danych w sposób spójny w całej Unii, poziom regionalny należy rozumieć jako odnoszący się do jednostek terytorialnych poziomu 1 lub poziomu 2 wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (poziom NUTS 1 lub 2) w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ([9]).

(10) Ocena, czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu leży w interesie publicznym, powinna odzwierciedlać okoliczność, że deponenci zyskują lepszą ochronę, gdy fundusze systemu gwarancji depozytów („SGD") są wykorzystywane bardziej efektywnie, a straty tych funduszy są minimalizowane. W związku z tym w ocenie interesu publicznego cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegający na ochronie deponentów należy uznać za osiągnięty w lepszy sposób w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wybór upadłości oznaczałby poniesienie większych kosztów przez system gwarancji depozytów.

(10a) Jeżeli krajowe przepisy dotyczące upadłości oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skutecznie i w tym samym stopniu realizują cele ram, pierwszeństwo należy przyznać wariantowi minimalizującemu ryzyko dla podatników i gospodarki. Takie podejście jest rozważne i odpowiedzialne oraz dostosowane do nadrzędnego celu, jakim jest ochrona zarówno interesów podatników, jak i ogólnej stabilności gospodarczej.

(11) Ocena, czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji lub podmiotu leży w interesie publicznym, powinna również odzwierciedlać, na ile to możliwe, różnicę między – z jednej strony – finansowaniem zapewnianym za pośrednictwem sieci bezpieczeństwa finansowanych przez podmioty rynkowe (mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemy gwarancji depozytów) a z drugiej strony – finansowaniem zapewnianym przez państwa członkowskie z pieniędzy podatników. Finansowanie zapewniane przez państwa członkowskie wiąże się z wyższym ryzykiem pokusy nadużycia i stanowi mniejszą zachętę dla zachowania dyscypliny rynkowej. Dlatego oceniając cel polegający na zminimalizowaniu korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uznawać finansowanie za pośrednictwem mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemu gwarancji depozytów za korzystniejsze***, a*** finansowanie w takiej samej wysokości pochodzące z budżetu państw członkowskich ***powinno być rozważane tylko w nadzwyczajnych okolicznościach***.

(11a) Finansowane przez podatników nadzwyczajne wsparcie finansowe dla instytucji i podmiotów powinno być przyznawane, o ile w ogóle, tylko w celu zaradzenia poważnemu zakłóceniu w gospodarce o wyjątkowym i systemowym charakterze, ponieważ znacznie obciąża finanse publiczne i zakłóca równe warunki działania na rynku wewnętrznym.

(12) Aby zapewnić osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w najbardziej skuteczny sposób, wynik oceny interesu publicznego powinien być negatywny tylko gdyby likwidacja instytucji lub podmiotu będących na progu upadłości w ramach standardowego postępowania upadłościowego doprowadziła do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób bardziej skuteczny, a nie tylko w takim samym zakresie jak restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja.

([9]) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

(12a) Wybierając między restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a zwykłą likwidacją, należy preferować wariant zakładający niższe koszty ogólne. Ocena powinna uwzględniać różne koszty, w tym koszty związane z wypłatami z systemów gwarancji depozytów, takie jak czas potrzebny na odzyskanie aktywów i utracone w trakcie tego procesu dochody. Jeżeli zarówno wariant restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i wariant zwykłej likwidacji charakteryzują się podobnym profilem kosztów, pierwszeństwo przyznaje się wariantowi, który wiąże się z mniejszym ryzykiem dla gospodarki, obejmującym finanse publiczne i wpływ na stabilność gospodarki.

(13) Jeżeli instytucja lub podmiot będące na progu upadłości nie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, powinny zostać zlikwidowane zgodnie z procedurami dostępnymi w prawie krajowym. Takie procedury mogą się znacznie różnić w zależności od państwa członkowskiego. Chociaż właściwe jest zapewnienie wystarczającej elastyczności w korzystaniu z istniejących procedur krajowych, to jednak należy doprecyzować pewne ich aspekty, aby zapewnić opuszczenie rynku przez dane instytucje lub podmioty.

(14) Należy zapewnić, aby w przypadku gdy instytucja lub podmiot zostaną uznane za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością i nie zostaną objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, odpowiedni krajowy organ administracyjny lub sądowy szybko rozpoczynał procedurę na podstawie prawa krajowego. Jeżeli na podstawie prawa krajowego możliwa jest dobrowolna likwidacja instytucji lub podmiotu w wyniku decyzji akcjonariuszy, dostępność takiej opcji powinna pozostać utrzymana. Należy jednak zapewnić, aby w przypadku braku szybkich działań ze strony akcjonariuszy, działanie podjęły odpowiednie krajowe organy administracyjne lub sądowe.

(15) Należy również określić, że ostatecznym wynikiem takich procedur jest opuszczenie rynku przez instytucję lub podmiot będące na progu upadłości lub zakończenie prowadzonej przez nie działalności bankowej. W zależności od rozwiązań przyjętych w prawie krajowym cel ten można osiągnąć na różne sposoby, które mogą obejmować sprzedaż instytucji lub podmiotu lub ich części, sprzedaż określonych aktywów lub zobowiązań, stopniową likwidację lub zakończenie działalności bankowej, w tym dokonywania wypłat i przyjmowania depozytów, w celu stopniowej sprzedaży aktywów na spłatę zaangażowanych wierzycieli. Aby jednak zwiększyć przewidywalność procedur, wynik ten powinien zostać osiągnięty w rozsądnym terminie.

(16) Właściwe organy powinny być uprawnione do cofnięcia zezwolenia udzielonego instytucji lub podmiotowi na podstawie samego tylko faktu, że dana instytucja lub dany podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością oraz nie są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Właściwe organy powinny mieć możliwość cofnięcia zezwolenia, aby ułatwić realizację celu, jakim jest likwidacja instytucji lub podmiotu zgodnie z prawem krajowym, w szczególności w przypadkach, w których dostępne procedury na podstawie prawa krajowego nie mogą zostać wszczęte w momencie stwierdzenia, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, w tym w przypadkach, w których instytucja lub podmiot jeszcze nie wykazują niewypłacalność w kategoriach bilansowych. Aby dodatkowo zapewnić możliwość osiągnięcia celu, jakim jest likwidacja instytucji lub podmiotu, państwa członkowskie powinny zagwarantować, by cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ było również jednym z możliwych warunków wszczęcia co najmniej jednej z procedur dostępnych na podstawie prawa krajowego i mających zastosowanie do instytucji lub podmiotów będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością, które nie zostały objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

(17) W świetle doświadczeń zdobytych podczas wdrażania dyrektywy 2014/59/UE, rozporządzenia (UE) nr 806/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE ([10]) konieczne jest dodatkowe określenie warunków, na jakich można wyjątkowo przyznać zapobiegawcze środki ostrożnościowe spełniające kryteria nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego. Aby zminimalizować zakłócenia konkurencji wynikające z różnic między poszczególnymi systemami gwarancji depozytów funkcjonującymi w Unii, interwencje systemów gwarancji depozytów w kontekście środków zapobiegawczych zgodnych z dyrektywą 2014/49/UE, które spełniają kryteria nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, powinny być wyjątkowo dozwolone w przypadku gdy instytucja lub podmiot będące beneficjentem nie spełniają żadnego z warunków uznania za będące na progu upadłości lub zagrożone upadłością. Należy zapewnić, by środki ostrożnościowe były podejmowane odpowiednio wcześnie. Podstawą uznania przez Europejski Bank Centralny (EBC), że instytucja lub podmiot są wypłacalne do

([10]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

celów dokapitalizowania ostrożnościowego, jest dokonanie perspektywicznej oceny na okres kolejnych 12 miesięcy, której przedmiotem jest ustalenie, czy dana instytucja lub dany podmiot może spełnić wymogi w zakresie funduszy własnych określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ([11]) lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 ([12]) oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych określony w dyrektywie 2013/36/UE lub dyrektywie (UE) 2019/2034. Praktyka ta powinna zostać określona w dyrektywie 2014/59/UE. Ponadto środki wsparcia udzielane w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości, w tym podmioty zarządzające aktywami lub systemy gwarancji aktywów, mogą okazać się skuteczne i efektywne w usuwaniu przyczyn ewentualnej trudnej sytuacji finansowej instytucji i podmiotów oraz zapobieganiu ich upadłości, a zatem mogą stanowić odpowiednie środki ostrożnościowe. Należy zatem sprecyzować, że takie środki ostrożnościowe mogą przybrać formę środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości.

(18) Aby zachować dyscyplinę rynkową, chronić fundusze publiczne i uniknąć zakłóceń konkurencji, środki ostrożnościowe powinny być stosowane tylko na zasadzie wyjątku i tylko w sytuacjach poważnych zakłóceń na rynku lub w celu zachowania stabilności finansowej***, w szczególności w razie kryzysu systemowego***. Ponadto środki ostrożnościowe nie powinny być stosowane w celu pokrycia poniesionych lub prawdopodobnych strat. Najbardziej wiarygodnym instrumentem identyfikowania poniesionych lub prawdopodobnych strat jest ocena jakości aktywów przeprowadzana przez EBC, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB"), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([13]), lub właściwe organy krajowe. Właściwe organy powinny wykorzystać taką ocenę do ustalenia poniesionych lub prawdopodobnych strat, jeżeli taka ocena może zostać przeprowadzona w rozsądnym terminie. Jeśli nie jest to możliwe, właściwe organy powinny ustalić poniesione lub prawdopodobne straty w najbardziej wiarygodny sposób, jaki jest możliwy w danych okolicznościach, w stosownych przypadkach przeprowadzając kontrole na miejscu.

(19) Dokapitalizowanie ostrożnościowe ma na celu wsparcie rentownych instytucji i podmiotów, w odniesieniu do których ustalono, że w najbliższej przyszłości mogą napotkać przejściowe trudności, oraz zapobieganie dalszemu pogarszaniu się ich sytuacji. Aby uniknąć sytuacji, w której dotacje publiczne są przyznawane przedsiębiorstwom, które są nierentowne już w momencie przyznania wsparcia, środki ostrożnościowe przyznane w formie nabycia instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych lub za pośrednictwem środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości nie powinny przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia niedoborów kapitału zidentyfikowanych w niekorzystnym scenariuszu testu warunków skrajnych lub równoważnym. Aby zapewnić ostateczne wstrzymanie finansowania ze środków publicznych, te środki ostrożnościowe powinny być również ograniczone w czasie i obejmować określony jednoznaczny horyzont czasowy, w jakim ich przyznawanie zostanie zakończone (**„**strategia ***odejścia od środka wsparcia"***). Instrumenty bezterminowe, w tym kapitał podstawowy Tier I, należy stosować tylko w wyjątkowych okolicznościach i powinny one podlegać pewnym ograniczeniom ilościowym, ponieważ ze względu na swój charakter nie są dobrze przystosowane do spełnienia warunku tymczasowości.

(20) Środki ostrożnościowe należy ograniczyć do kwoty, której instytucja lub podmiot potrzebował(a)by do utrzymania wypłacalności w przypadku wystąpienia niekorzystnego scenariusza określonego w teście warunków skrajnych lub równoważnym ćwiczeniu. W przypadku środków ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości instytucja lub podmiot otrzymująca/-y powinny mieć możliwość wykorzystania tej kwoty na pokrycie strat z tytułu przeniesionych aktywów lub w połączeniu z nabyciem instrumentów kapitałowych, pod warunkiem że nie zostanie przekroczona ogólna kwota stwierdzonego niedoboru. Należy również zapewnić, aby takie środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości były zgodne z obowiązującymi zasadami pomocy państwa i najlepszymi praktykami, aby przywracały długoterminową rentowność instytucji lub podmiotu, aby pomoc państwa była ograniczona do niezbędnego minimum i aby uniknąć zakłóceń konkurencji. Z tych powodów zainteresowane organy powinny w przypadku środków

([11]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

([12]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

([13]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

ostrożnościowych w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości wziąć pod uwagę szczegółowe wytyczne, w tym modelowe rozwiązanie dotyczące spółek zarządzania aktywami ([14]) i komunikat w sprawie rozwiązania problemu kredytów zagrożonych ([15]). Te środki ostrożnościowe w postaci środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości powinny zawsze podlegać nadrzędnemu warunkowi tymczasowości. Oczekuje się, że gwarancje publiczne udzielone na określony czas w odniesieniu do aktywów o obniżonej jakości danej instytucji lub danego podmiotu zapewnią lepszą zgodność z warunkiem tymczasowości niż przeniesienie takich aktywów do podmiotu korzystającego ze wsparcia publicznego. Aby zadbać o to, by instytucje ***otrzymujące wsparcie przestrzegały*** warunków, jakimi obwarowano ***środek wsparcia, właściwe organy powinny żądać od instytucji, które nie wywiązały się ze swoich zobowiązań, przedstawienia planu działań naprawczych. Jeżeli właściwy organ jest zdania, że środki przewidziane w planie działań naprawczych nie są w stanie zapewnić długoterminowej rentowności instytucji, lub jeżeli instytucja nie zastosuje się do planu działań naprawczych, odpowiednie organy powinny zbadać, czy instytucja nie jest na progu upadłości lub czy nie jest zagrożona upadłością, zgodnie z art. 32 dyrektywy 2014/59/UE***.

(21) Aby uwzględnić istotne naruszenia wymogów ostrożnościowych, konieczne jest dalsze określenie warunków na potrzeby ustalenia, że spółki holdingowe są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością. Naruszenie tych wymogów przez spółkę holdingową powinno być istotne, jeżeli rodzaj i zakres takiego naruszenia jest porównywalny z naruszeniem, które, gdyby zostało popełnione przez instytucję kredytową, uzasadniałoby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy 2013/36/UE.

(22) Państwa członkowskie mogą posiadać, na podstawie przepisów prawa krajowego, uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy, które mogą obejmować kwalifikujące się depozyty. W przypadku gdy zawieszenie zobowiązań do płatności lub dostawy nie jest bezpośrednio związane z sytuacją finansową instytucji kredytowej, depozyty nie mogą być niedostępne do celów dyrektywy 2014/49/UE. W konsekwencji deponenci nie będą mogli uzyskać dostępu do swoich depozytów przez dłuższy czas. Aby utrzymać zaufanie deponentów do sektora bankowego i utrzymać stabilność finansową, państwa członkowskie powinny zapewnić deponentom dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z ich depozytów, w szczególności na pokrycie kosztów utrzymania, jeżeli ich depozyty staną się niedostępne z powodu zawieszenia płatności z przyczyn innych niż prowadzące do wypłaty środków deponentom. Taka procedura powinna zachować charakter wyjątkowy, a państwa członkowskie powinny zapewnić deponentom dostęp do odpowiednich kwot dziennych.

(23) Aby zwiększyć pewność prawa oraz z uwagi na potencjalne znaczenie zobowiązań, które mogą powstać w wyniku niepewnych przyszłych zdarzeń, w tym w wyniku sporów sądowych toczących się w czasie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest określenie podejścia do tych zobowiązań do celów stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Kierunek w tym zakresie powinny wyznaczać reguły rachunkowości, a w szczególności reguły rachunkowości określone w międzynarodowym standardzie rachunkowości 37 przyjętym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1126/2008 ([16]). Na tej podstawie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokonać rozróżnienia między rezerwami a zobowiązaniami warunkowymi. Rezerwy stanowią zobowiązania, które wiążą się z prawdopodobnym wypływem środków i które można wiarygodnie oszacować. Zobowiązania warunkowe nie są ujmowane jako zobowiązania księgowe, ponieważ wiążą się z obowiązkiem, którego nie można uznać za prawdopodobny w momencie szacowania lub którego nie można wiarygodnie oszacować.

(24) Ponieważ rezerwy stanowią zobowiązania księgowe, należy sprecyzować, że takie rezerwy mają być traktowane w taki sam sposób, jak inne zobowiązania. W odniesieniu do takich rezerw powinna zachodzić możliwość umorzenia lub konwersji, chyba że spełniają one jedno ze szczególnych kryteriów wyłączenia ich z zakresu instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Biorąc pod uwagę potencjalne znaczenie tych rezerw dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w celu zapewnienia pewności w stosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu, należy określić, że rezerwy są częścią zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz że w związku z tym ma do nich zastosowanie instrument umorzenia lub konwersji długu. Należy również zapewnić, aby po zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu zobowiązania te oraz wszelkie wynikające z nich obowiązki lub roszczenia były do wszystkich celów traktowane jako wykonane. Ma to szczególne znaczenie w przypadku zobowiązań i obowiązków wynikających z roszczeń sądowych wobec instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

([14]) COM(2018) 133 final.
([15]) COM(2020) 822 final.
([16]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

(25) Zgodnie z zasadami rachunkowości zobowiązania warunkowe nie mogą być ujmowane jako zobowiązania, a zatem nie powinny podlegać umorzeniu lub konwersji. Należy jednak zapewnić, aby zobowiązanie warunkowe, które powstałoby w wyniku zdarzenia, którego wystąpienie jest mało prawdopodobne lub którego nie można wiarygodnie oszacować w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie wpływało negatywnie na skuteczność strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Aby osiągnąć ten cel, rzeczoznawca powinien, w ramach wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenić zgodnie ze swoimi najlepszymi możliwościami zobowiązania warunkowe ujęte w bilansie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz określić ilościowo potencjalną wartość tych zobowiązań. Aby zapewnić, że po zakończeniu procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucja lub podmiot może przez odpowiedni czas utrzymać wystarczające zaufanie rynku, rzeczoznawca powinien uwzględnić tę potencjalną wartość przy ustalaniu kwoty podlegającej umorzeniu lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji i wymaganej w celu przywrócenia współczynników kapitałowych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W szczególności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien stosować swoje uprawnienia do konwersji w odniesieniu do zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji w zakresie niezbędnym do zagwarantowania, że dokapitalizowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest wystarczające do pokrycia potencjalnych strat, które mogą być spowodowane zobowiązaniem mogącym powstać w wyniku zdarzenia, którego wystąpienie jest mało prawdopodobne. Oceniając kwotę, która ma podlegać umorzeniu lub konwersji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien starannie rozważyć wpływ potencjalnej straty na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie szeregu czynników, w tym prawdopodobieństwa urzeczywistnienia się zdarzenia, horyzontu czasowego jego urzeczywistnienia oraz kwoty zobowiązania warunkowego.

(26) W pewnych okolicznościach, po zapewnieniu w ramach mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wkładu w wysokości maksymalnie 5 % łącznych zobowiązań instytucji lub podmiotu, w tym funduszy własnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykorzystać dodatkowe źródła finansowania w celu dalszego prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy doprecyzować, w jakich okolicznościach można zapewnić dalsze wsparcie z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wszystkie zobowiązania o stopniu uprzywilejowania niższym niż depozyty, które nie są obowiązkowo lub uznaniowo wyłączone z umorzenia lub konwersji długu, zostały w całości poddane umorzeniu lub konwersji.

(27) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 ([17]), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 ([18]) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 ([19]) wdrożono w Unii międzynarodowe „Podstawowe ustalenia dotyczące całkowitej zdolności do pokrycia strat", opublikowane przez Radę Stabilności Finansowej w dniu 9 listopada 2015 r. („standard dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat") w odniesieniu do banków o znaczeniu systemowym, zwanych w prawie Unii globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym. Rozporządzeniem (UE) 2019/877 i dyrektywą (UE) 2019/879 zmieniono również MREL określony w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu (UE) nr 806/2014. Należy dostosować przepisy dyrektywy 2014/59/UE dotyczące MREL do wdrożenia standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w odniesieniu do niektórych zobowiązań, które mogłyby zostać wykorzystane do pokrycia części MREL, która powinna zostać pokryta funduszami własnymi i innymi zobowiązaniami podporządkowanymi. W szczególności zobowiązania, które są traktowane równorzędnie z niektórymi wyłączonymi zobowiązaniami, powinny zostać włączone do funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli kwota tych wyłączonych zobowiązań w bilansie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a z włączenia tego nie wynika ryzyko związane z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli.

(28) Zasady określania MREL dotyczą przede wszystkim ustalania odpowiedniego poziomu MREL przy założeniu, że instrument umorzenia lub konwersji długu jest preferowaną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dyrektywa 2014/59/UE zezwala jednak organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na stosowanie innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a mianowicie tych, które polegają na przeniesieniu działalności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do prywatnego nabywcy lub do instytucji pomostowej. Należy zatem doprecyzować, że w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje zastosowanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej***, osobno lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny określić poziom MREL dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie specyfiki tych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz różnych potrzeb w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania, które wiążą się z tymi instrumentami.

([17]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

([18]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 226).

([19]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 296).

(29) Poziom MREL dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sumą kwoty strat, których poniesienia oczekuje się w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz kwoty dokapitalizowania, która umożliwia podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dalsze spełnienie warunków udzielenia zezwolenia i prowadzenie działalności przez odpowiedni czas. Niektóre preferowane strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują przeniesienie aktywów, praw i zobowiązań do odbiorcy ▌, w szczególności w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności. W takich przypadkach cele realizowane przez komponent dokapitalizowania mogą nie mieć zastosowania w takim samym zakresie, ponieważ organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie będzie zobowiązany do zapewnienia, aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócił zgodność z wymogami w zakresie funduszy własnych po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tym niemniej oczekuje się, że straty w takich przypadkach przekroczą wymogi w zakresie funduszy własnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem określić, że poziom MREL tych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nadal obejmuje kwotę dokapitalizowania, która jest w proporcjonalny sposób dostosowana do strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(30) Jeżeli strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje wykorzystanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych niż ***wyłącznie*** umorzenie lub konwersja długu, potrzeby danego podmiotu w zakresie dokapitalizowania będą zasadniczo mniejsze po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niż w przypadku umorzenia lub konwersji długu bez zawieszenia działalności. Przy dostosowywaniu poziomu MREL dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje wykorzystanie instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej***, osobno lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji***, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem uwzględnić cechy tych instrumentów, w tym przewidywany zakres przeniesienia do prywatnego nabywcy lub do instytucji pomostowej, rodzaje instrumentów, które mają zostać przeniesione, oczekiwaną wartość i zbywalność tych instrumentów oraz projekt preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym uzupełniające wykorzystanie instrumentu wydzielenia aktywów. Ponieważ organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi w każdym przypadku podjąć indywidualną decyzję w sprawie ewentualnego wykorzystania do cel restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków z systemu gwarancji depozytów, a nie można założyć z całą pewnością *ex ante*, czy taka decyzja zostanie przez niego podjęta, przy kalibracji poziomu MREL organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny uwzględniać potencjalnego wkładu systemu gwarancji depozytów w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację.

▌

(32) Między ramami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a ramami dotyczącymi nadużyć na rynku występują wzajemne powiązania. W szczególności, chociaż działania podejmowane w ramach przygotowań do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można uznać za informacje poufne zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ([20]), ich przedwczesne ujawnienie może stanowić zagrożenie dla procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucje objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją mogą podjąć kroki w celu rozwiązania tej kwestii, wnioskując o opóźnienie ujawnienia informacji poufnych zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 596/2014. Jednak podczas przygotowań do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zawsze mogą istnieć odpowiednie zachęty, aby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podjęła inicjatywę wystąpienia z takim wnioskiem. Aby uniknąć takich sytuacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być uprawnione do bezpośredniego wnioskowania o opóźnienie ujawnienia informacji poufnych zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 w imieniu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

(33) Aby ułatwić planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także aby wspierać wymianę informacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji posiadającej istotne oddziały w innych państwach członkowskich powinien ustanowić kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mu przewodniczyć.

(34) Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków w ramach mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, ich odpowiednie dostępne środki finansowe mogą ulec nieznacznemu zmniejszeniu poniżej poziomu docelowego, w szczególności w wyniku wzrostu depozytów gwarantowanych. Kwota składek *ex ante*, których wniesienie może być wymagane w takich okolicznościach, będzie zatem prawdopodobnie niewielka. Możliwe jest zatem, że po kilku latach kwota takich składek *ex ante* nie będzie już współmierna do kosztów ich poboru. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem mieć możliwość odroczenia poboru składek ex ante na okres ***do trzech lat*** lub dłuższy, aż kwota, która ma zostać pobrana, osiągnie wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do korzystania z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

([20]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

(35) Nieodwołalne zobowiązania do płatności stanowią jeden z elementów dostępnych środków finansowych w ramach mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konieczne jest zatem określenie okoliczności, w których te zobowiązania do zapłaty mogą być wymagane, oraz określenie procedury mającej zastosowanie w przypadku wygaśnięcia zobowiązań w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot przestaje podlegać obowiązkowi wnoszenia składek na rzecz mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto aby zapewnić większą przejrzystość i pewność w odniesieniu do udziału nieodwołalnych zobowiązań do płatności w całkowitej kwocie składek *ex ante*, które mają zostać zebrane, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ustalić taki udział w ujęciu rocznym z zastrzeżeniem obowiązujących limitów.

(36) Maksymalna roczna kwota nadzwyczajnych składek *ex post* na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których wniesienia można wymagać, jest obecnie ograniczona do trzykrotnej wysokości kwoty składek *ex ante*. Po upływie początkowego okresu gromadzenia środków, o którym mowa w art. 102 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, wysokość takich składek *ex ante* będzie zależeć wyłącznie, w okolicznościach innych niż korzystanie z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, od zmian poziomu depozytów gwarantowanych, a zatem składki te prawdopodobnie zmaleją. Ustalanie maksymalnej kwoty nadzwyczajnych składek *ex post* na podstawie kwoty składek *ex ante* mogłoby skutkować drastycznym ograniczeniem możliwości gromadzenia składek *ex post* przez mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przez co ich zdolność do działania ulegnie osłabieniu. Aby uniknąć takiego efektu, należy ustanowić inny limit, a maksymalna kwota nadzwyczajnych składek *ex post*, których wniesienia można wymagać, powinna zostać ustalona na poziomie trzykrotnej wysokości jednej ósmej poziomu docelowego danego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(37) W dyrektywie 2014/59/UE częściowo zharmonizowano stopień uprzywilejowania depozytów na podstawie przepisów prawa krajowego regulujących standardowe postępowanie upadłościowe. Przepisy dyrektywy przewidywały trzypoziomową hierarchię depozytów, zgodnie z którą depozyty gwarantowane miały najwyższy stopień uprzywilejowania, a następne miejsce w hierarchii zajmowały kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw powyżej poziomu gwarancji. Pozostałe depozyty, tj. depozyty dużych przedsiębiorstw powyżej poziomu gwarancji oraz depozyty, które nie kwalifikują się do spłaty przez system gwarancji depozytów, musiały mieć niższy stopień uprzywilejowania, ale poza tym ich miejsce w hierarchii nie zostało zharmonizowane. Ponadto roszczenia systemów gwarancji depozytów miały taki sam wyższy stopień uprzywilejowania jak depozyty gwarantowane. Takie rozwiązanie nie okazało się jednak optymalne z punktu widzenia ochrony deponentów. Częściowa harmonizacja doprowadziła do powstania różnic w traktowaniu pozostałych deponentów w poszczególnych państwach członkowskich, w szczególności z uwagi na fakt, że coraz większa liczba państw członkowskich zdecydowała się również na przyznanie preferencji prawnych pozostałym depozytom. Różnice te spowodowały również trudności przy określaniu hipotetycznego scenariusza upadłościowego dla grup transgranicznych podczas wycen dokonywanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto ***trzypoziomowa hierarchia*** roszczeń deponentów ***może*** stwarzać problemy w odniesieniu do zgodności z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli, w szczególności gdy depozyty, których stopień uprzywilejowania nie został zharmonizowany dyrektywą 2014/59/UE, miały ten sam stopień uprzywilejowania co roszczenia uprzywilejowane. Poza tym wysoki stopień uprzywilejowania nadany roszczeniom systemów gwarancji depozytów stanowił przeszkodę w bardziej wydajnym i skutecznym wykorzystaniu dostępnych środków finansowych tych systemów w ramach interwencji innych niż wypłata depozytów gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, a mianowicie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, alternatywnych środków w przypadku upadłości lub środków zapobiegawczych. Ochrona depozytów gwarantowanych nie opiera się na nadaniu najwyższego stopnia uprzywilejowania roszczeniom systemu gwarancji depozytów, lecz jest zapewniona dzięki obowiązkowym wyłączeniom z umorzenia lub konwersji długu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz szybkiej spłacie z systemu gwarancji depozytów w przypadku gdy depozyty są niedostępne. W związku z tym należy zmienić stopień uprzywilejowania depozytów w obecnej hierarchii roszczeń.

(37a) Zmiana hierarchii wierzycieli nie tylko zwiększa dostępność systemów gwarancji depozytów i jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ograniczając sięganie po wsparcie publiczne, ale również toruje drogę bardziej skutecznym finansowo rozwiązaniom w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych. To z kolei powinno zmniejszyć koszty ponoszone przez podatników i promować efektywne korzystanie z różnych narzędzi istniejących w unijnym ekosystemie finansowym.

(38) Stopień uprzywilejowania ▌depozytów powinien zostać w pełni zharmonizowany w drodze ***dwupoziomowego podejścia***, zgodnie z którym ▌depozyty ***osób fizycznych, mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw*** mają wyższy stopień uprzywilejowania ***w stosunku do kwalifikujących się depozytów dużych przedsiębiorstw oraz instytucji rządowych i samorządowych***. ***To dwupoziomowe podejście ma lepiej chronić szeroką grupę deponentów, gdyż oddaje wyjątkowe cechy ich depozytów, a jednocześnie umożliwia restrukturyzację i uporządkowaną likwidację podmiotów nieobjętych obowiązującymi przepisami.*** Jednocześnie korzystanie z systemów gwarancji depozytów w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, upadłości i środków zapobiegawczych powinno zawsze być zgodne z odpowiednim warunkom, w szczególności z tak zwanym testem najniższego kosztu.

▌

(41) Zmiany stopnia uprzywilejowania depozytów ▌nie będą miały negatywnego wpływu na ochronę zapewnianą depozytom gwarantowanym w przypadku upadłości, ponieważ ochrona ta będzie nadal gwarantowana przez obowiązkowe wyłączenie depozytów gwarantowanych z pokrycia strat w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również przez wypłatę realizowaną przez system gwarancji depozytów w przypadku gdy depozyty są niedostępne.

(42) Mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać do celów wsparcia stosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, w ramach których zbiór aktywów, praw i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przenoszony do odbiorcy. W takim przypadku po stronie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może powstawać roszczenie wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu w przypadku ich późniejszej likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Może to mieć miejsce, gdy mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wykorzystywany w związku ze stratami, jakie w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele, w tym w formie gwarancji aktywów i zobowiązań lub pokrycia różnicy między przeniesionymi aktywami i zobowiązaniami. Aby zapewnić skuteczne pokrycie strat instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez akcjonariuszy i wierzycieli uczestniczących w pozostałej części instytucji lub podmiotu oraz aby zwiększyć możliwość dokonywania spłat w postępowaniu upadłościowym na rzecz sieci bezpieczeństwa właściwej dla danej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, roszczenia mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu oraz roszczenia wynikające z uzasadnionych, właściwie poniesionych kosztów powinny mieć w postępowaniu upadłościowym wyższy stopień uprzywilejowania niż roszczenia z tytułu depozytów i roszczenia systemu gwarancji depozytów. Ponieważ rekompensaty wypłacane akcjonariuszom i wierzycielom przez mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z powodu naruszenia zasady niepogarszania sytuacji wierzycieli mają na celu zrekompensowanie skutków działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rekompensaty te nie powinny stanowić podstawy powstania roszczeń po stronie tych mechanizmów.

(43) Aby zapewnić wystarczającą elastyczność i ułatwić interwencje systemów gwarancji depozytów wspierające stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ▌gdy jest to konieczne, aby zapobiec ponoszeniu strat przez deponentów, należy określić niektóre aspekty stosowania systemów gwarancji depozytów w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności należy sprecyzować, że system gwarancji depozytów może być wykorzystywany do finansowania transakcji przeniesienia, które obejmują depozyty, w tym kwalifikujące się depozyty powyżej poziomu gwarancji zapewnianego przez system gwarancji depozytów, a także depozyty wyłączone ze spłaty przez system gwarancji depozytów, w określonych przypadkach i na wyraźnie określonych warunkach. Wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów powinien być przeznaczony na pokrycie niedoboru wartości aktywów przeniesionych do nabywcy lub do instytucji pomostowej w porównaniu z wartością przeniesionych depozytów. W przypadku gdy wymagane jest wniesienie wkładu przez nabywcę w ramach transakcji w celu zapewnienia neutralności w zakresie skutków kapitałowych i zachowania zgodności z wymogami kapitałowymi nabywcy, powinno być również możliwe wykorzystanie w tym celu systemu gwarancji depozytów. Wsparcie systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być udzielane w formie pieniężnej lub w innych formach, takich jak gwarancje lub umowy o podziale strat, które to formy mogą zminimalizować wpływ wsparcia na dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów, jednocześnie umożliwiając mu wnoszenie wkładu w ramach realizacji jego celów.

(44) Wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację powinien podlegać pewnym ograniczeniom. Po pierwsze, należy zapewnić, aby wszelkie straty, które system gwarancji depozytów może ponieść w wyniku interwencji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie przekraczały strat, które system gwarancji depozytów poniósłby w postępowaniu upadłościowym, gdyby dokonał wypłaty na rzecz właścicieli depozytów gwarantowanych i wstąpił w ich roszczenia dotyczące aktywów instytucji. Kwotę tę należy ustalić na podstawie testu najniższego kosztu, zgodnie z kryteriami i metodami określonymi w dyrektywie 2014/49/UE***, z uwzględnieniem wszystkich istotnych czynników, w tym wartości pieniądza w czasie, a także opóźnień w odzyskiwaniu środków w postępowaniu upadłościowym***. Te kryteria i metody powinny być również stosowane przy określaniu sposobu postępowania wobec systemu gwarancji depozytów, który przyjęto by, gdyby instytucja wszczęła standardowe postępowanie upadłościowe, podczas przeprowadzania wyceny *ex post* w celu oceny zgodności z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli i ustalenia ewentualnej rekompensaty należnej systemowi gwarancji depozytów. Po drugie, kwota wkładu systemu gwarancji depozytów przeznaczonego na pokrycie różnicy między aktywami i zobowiązaniami, które mają zostać przeniesione do nabywcy lub do instytucji pomostowej, nie powinna przekraczać różnicy między przeniesionymi aktywami a przeniesionymi depozytami i zobowiązaniami o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym niż te depozyty. Zapewniłoby to, że wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów jest wykorzystywany wyłącznie do celów zapobieżenia obciążeniu stratami deponentów, w stosownych przypadkach, a nie do ochrony wierzycieli, których roszczenia w postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż depozyty. Suma wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów w celu pokrycia różnicy między aktywami i zobowiązaniami oraz wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów na poczet funduszy własnych podmiotu otrzymującego nie powinna jednak przekraczać kosztu spłaty właścicieli depozytów gwarantowanych, obliczonego zgodnie z testem najniższego kosztu.

(45) Należy sprecyzować, że system gwarancji depozytów może wnieść wkład w przeniesienie zobowiązań innych niż depozyty gwarantowane w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że depozyty inne niż depozyty gwarantowane nie mogą zostać objęte umorzeniem lub konwersją ani nie mogą pozostać w pozostałej części instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która zostanie zlikwidowana. W szczególności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość nieprzypisywania strat do tych depozytów, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, aby zachować ciągłość funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych lub gdy jest to konieczne do tego, aby uniknąć rozległego efektu domina i niestabilności finansowej, które mogłyby spowodować poważne zakłócenie gospodarki Unii lub państwa członkowskiego. Te same przesłanki powinny mieć zastosowanie do włączenia do przeniesienia do nabywcy lub do instytucji pomostowej zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji o stopniu uprzywilejowania niższym niż stopień uprzywilejowania depozytów. W takim przypadku przeniesienie tych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji powinno następować bez wnoszenia wkładu przez system gwarancji depozytów. Jeżeli do przeniesienia tych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji konieczne jest wsparcie finansowe, powinno ono zostać zapewnione w ramach mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(46) Ze względu na możliwość wykorzystania systemu gwarancji depozytów w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest doprecyzowanie sposobu, w jaki wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów można zaliczyć na poczet obliczania wymogów dotyczących dostępu do mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli wkład wniesiony przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze obniżenia, umorzenia lub konwersji ich zobowiązań, zsumowany z wkładem wniesionym przez system gwarancji depozytów, wyniesie co najmniej 8 % łącznych zobowiązań instytucji, w tym funduszy własnych, instytucja powinna mieć możliwość dostępu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu uzyskania dalszego finansowania, jeżeli jest to konieczne do przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli warunki te są spełnione, wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów powinien być ograniczony do kwoty niezbędnej do umożliwienia dostępu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ***chyba że kwota wnoszona przez mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekracza limit 5 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, w którym to przypadku system gwarancji depozytów powinien wnieść proporcjonalny wkład do nadwyżki***. Aby zagwarantować, że dalsze finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie pochodzić przede wszystkim z zasobów wewnętrznych instytucji, oraz aby zminimalizować zakłócenia konkurencji, wykorzystanie wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów w celu zapewnienia dostępu do mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być możliwe tylko w przypadku instytucji, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przewiduje ich likwidacji w sposób uporządkowany w przypadku upadłości, przy założeniu, że MREL określony przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tych instytucji został ustalony na poziomie obejmującym zarówno pokrycie strat, jak i kwoty dokapitalizowania. ***Możliwość wykorzystania wkładu systemu gwarancji depozytów w celu zapewnienia dostępu do mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna być również dostępna wyłącznie dla instytucji, które spełniają minimalne wymogi MREL***.

(47) Z uwagi na rolę EUNB w poszerzania konwergencji praktyk stosowanych przez organy, EUNB powinien monitorować opracowywanie i wdrażanie ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup, a także działania i przygotowania podejmowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządzać sprawozdania na ten temat. W sprawozdaniach tych EUNB powinien również ocenić poziom przejrzystości środków podejmowanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec odpowiednich zewnętrznych zainteresowanych stron, a także zakres ich wkładu w gotowość do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji. EUNB powinien ponadto sporządzać sprawozdania na temat środków przyjętych przez państwa członkowskie w celu ochrony inwestorów indywidualnych w odniesieniu do instrumentów dłużnych, które kwalifikują się do MREL zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, dokonując porównania i oceny wszelkich potencjalnych skutków dla operacji transgranicznych. Zakres istniejących regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oszacowania dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych i wymogu połączonego bufora, mających zastosowanie do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinien zostać rozszerzony w celu uwzględnienia podmiotów, które nie zostały zidentyfikowane jako podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy wymogi te nie zostały określone na tej samej podstawie co MREL. W sprawozdaniu rocznym na temat MREL EUNB powinien również ocenić wdrażanie przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nowych zasad kalibracji MREL na potrzeby strategii przeniesienia. W kontekście zadań EUNB związanych z jego udziałem w zapewnieniu spójnego i skoordynowanego systemu zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii, EUNB powinien koordynować i nadzorować ćwiczenia symulujące sytuacje kryzysowe. Symulacje te powinny obejmować koordynację i współpracę między właściwymi organami, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz systemami gwarancji depozytów na etapie pogarszania się sytuacji finansowej instytucji i podmiotów oraz całościowe przetestowanie zastosowania zestawu instrumentów do planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wczesnej interwencji oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W działaniach tych należy w szczególności uwzględnić wymiar transgraniczny współdziałania między odpowiednimi organami oraz wykorzystanie dostępnych instrumentów i uprawnień. W stosownych przypadkach w działaniach symulujących sytuacje kryzysowe należy również uwzględnić przyjęcie i wdrożenie programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach unii bankowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014.

(48) Wysokiej jakości ocena skutków ma podstawowe znaczenie dla opracowania zasadnych i opartych na dowodach wniosków ustawodawczych, natomiast fakty i dowody odgrywają zasadniczą rolę w kształtowaniu decyzji podejmowanych w trakcie procedury ustawodawczej. Z tego powodu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, EBC i inni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz EUNB powinni dostarczać Komisji, na jej wniosek, wszelkich informacji potrzebnych jej do wykonywania zadań związanych z opracowywaniem polityki, w tym przygotowywania ocen skutków oraz przygotowywania i negocjowania wniosków ustawodawczych.

(49) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/59/UE.

(50) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa skuteczności i efektywności ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i podmiotów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na ryzyko, z jakim może wiązać się stosowanie zróżnicowanych podejść krajowych dla integralności jednolitego rynku, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii w drodze zmiany przepisów już ustanowionych na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) »alternatywny środek sektora prywatnego« oznacza wsparcie, które nie kwalifikuje się jako nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe;";

b) pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35) »funkcje krytyczne« oznaczają działania, usługi lub operacje, których zaprzestanie mogłoby prowadzić w jednym lub większej liczbie państw członkowskich do zaburzeń w usługach kluczowych dla gospodarki realnej lub mogłoby zakłócić stabilność finansową na poziomie krajowym lub***, w stosownych przypadkach,*** regionalnym ze względu na wielkość instytucji lub grupy lub ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność lub działalność transgraniczną, zwłaszcza uwzględniając substytucyjność tych działań, usług lub operacji ***Do celów niniejszego punktu poziom regionalny należy oceniać w odniesieniu do jednostek terytorialnych odpowiadających poziomowi 1 wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (poziom NUTS 1) w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) lub poziomowi NUTS 2, w przypadku gdy znaczące zakłócenie usług na poziomie NUTS 2 pociąga za sobą istotne ryzyko kryzysu systemowego na poziomie krajowym***;

_____

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).";

c) pkt 71 otrzymuje brzmienie:

„71) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania, w tym zobowiązania powodujące powstanie rezerw księgowych, i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2;";

d) dodaje się pkt 83d i 83e w brzmieniu:

„83d) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym spoza UE« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 134 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;";

83e) »podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym« oznacza podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 136 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;";

e) dodaje się pkt 93a w brzmieniu:

„93a) »depozyt« oznacza, do celów art. 108 i 109, depozyt zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 3 dyrektywy 2014/49/UE;";

2) art. 5 ust. 2, 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy zapewniają, aby instytucje aktualizowały swoje plany naprawy co najmniej raz w roku lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji, jej działalności lub jej sytuacji finansowej, która może mieć istotne skutki dla planu naprawy lub wymagać jego istotnej zmiany. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucje do częstszej aktualizacji swoich planów naprawy.

Jeżeli w ciągu 12 miesięcy od ostatniej rocznej aktualizacji planu naprawy nie nastąpią zmiany, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy mogą wyjątkowo odstąpić od obowiązku aktualizacji planu naprawy do czasu upłynięcia okresu następnych 12 miesięcy. ***Takie odstępstwo przyznaje się na nie dłużej niż dwa kolejne dwunastomiesięczne okresy.***

3. Plany naprawy nie przewidują dostępu do wsparcia w żadnej z poniższych form lub otrzymania takiego wsparcia:

a) nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;

b) awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;

c) wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

4. Plan naprawy zawiera w odpowiednim przypadku analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, które nie są wyłączone z zakresu planu naprawy zgodnie z ust. 3, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.";

3) art. 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli właściwy organ oceni, że w planie naprawy występują istotne niedociągnięcia lub istnieją potencjalne przeszkody w jego wdrożeniu, powiadamia o swojej ocenie daną instytucję lub jednostkę dominującą grupy i zobowiązuje ją do przedłożenia w terminie trzech miesięcy, który można przedłużyć o jeden miesiąc za zgodą organów, skorygowanego planu i wykazania, w jaki sposób rozwiązano problem wskazanych niedociągnięć lub przeszkód.";

4) art. 8 ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek właściwego organu EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

5) w art. 10 ***wprowadza się następujące zmiany:***

a) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) w stosownych przypadkach – szczegółowy opis powodów stwierdzenia, że daną instytucję należy uznać za podmiot poddawany likwidacji, w tym wyjaśnienie, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doszedł do wniosku, że dana instytucja nie posiada funkcji krytycznych;";

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ja) opis tego, w jaki sposób poszczególne strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji najlepiej przyczyniłyby się do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31;";

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„pa) szczegółowy i ilościowy wykaz depozytów gwarantowanych i kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw i małych i średnich przedsiębiorstw;";

b) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przyjmują planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ***wszczęto postępowanie upadłościowe w odniesieniu do podmiotu*** zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym na podstawie art. 32b lub jeżeli zastosowanie ma art. 37 ust. 6.";

c) ust. 9 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] r.";

6) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się ***akapity*** trzeci i ***czwarty*** w brzmieniu:

„Środki, jakie należy podjąć w odniesieniu do jednostek zależnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą zostać określone przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z zastosowaniem podejścia uproszczonego, jeżeli takie podejście nie ma negatywnego wpływu na możliwość przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy uwzględnieniu wielkości jednostki zależnej, jej profilu ryzyka, braku funkcji krytycznych oraz realizowanej przez grupę strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się, czy podmioty w grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inne niż podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwalifikują się jako podmioty poddawane likwidacji. Bez uszczerbku dla innych czynników, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą uznać za istotne, podmioty, które pełnią funkcje krytyczne, nie kwalifikują się jako podmioty poddawane likwidacji.";

aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sporządzany na podstawie wymogów określonych w art. 10 oraz informacji przekazanych zgodnie z art. 11.";

ab) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„-aa) zawiera szczegółowy opis powodów ustalenia, że podmiot powiązany, o którym mowa w ust. 1 lit. a)–d), należy uznać za podmiot poddawany likwidacji, w tym wyjaśnienie, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doszedł do wniosku, że instytucja nie pełni funkcji krytycznych, oraz w jaki sposób uwzględniono stosunek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i przychodu operacyjnego do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i przychodu operacyjnego grupy, a także wskaźnik dźwigni podmiotu powiązanego w kontekście grupy;";

b) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przyjmują planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ***wszczęto postępowanie upadłościowe w odniesieniu do podmiotu*** zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym na podstawie art. 32b lub jeżeli zastosowanie ma art. 37 ust. 6.";

7) art. 13 ust. 4 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

8) w art. 15 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. EUNB monitoruje opracowywanie przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wewnętrznych polityk dotyczących ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, o których mowa w niniejszym artykule i w art. 16, oraz wdrażanie tych ocen. EUNB składa Komisji sprawozdanie na temat obecnych praktyk dotyczących ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ewentualnych rozbieżności między państwami członkowskimi do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] i w razie potrzeby monitoruje wdrażanie ewentualnych zaleceń określonych w tym sprawozdaniu.

Sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera co najmniej następujące elementy:

a) ocenę metod opracowanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przeprowadzania ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym identyfikację obszarów ewentualnych rozbieżności między państwami członkowskimi;

b) ocenę możliwości w zakresie testowania, jakimi organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą dysponować, aby zapewnić skuteczne wdrożenie strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) poziom przejrzystości metod opracowanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przeprowadzania ocen możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich rezultatów dla zainteresowanych stron.";

9) w art. 16a dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot nie podlega wymogowi połączonego bufora na tej samej podstawie co podstawa, na której jest zobowiązany do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują ust. 1–6 niniejszego artykułu na podstawie oszacowania wymogu połączonego bufora obliczonego zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1118 (*). Zastosowanie ma art. 128 akapit czwarty dyrektywy 2013/36/UE.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia oszacowanie wymogu połączonego bufora, o którym mowa w akapicie pierwszym, w decyzji określającej wymogi, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy. Podmiot podaje do wiadomości publicznej informację o oszacowaniu wymogu połączonego bufora wraz z informacjami, o których mowa w art. 45i ust. 3.

_____

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1118 z dnia 26 marca 2021 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, oraz wymogu połączonego bufora dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom wspomnianej dyrektywy (Dz.U. L 241 z 8.7.2021, s. 1).”;

10) w art. 17 ▌ wprowadza się następujące zmiany:

a) ***w ust. 4*** dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Jeżeli środki zaproponowane przez dany podmiot skutecznie ograniczają lub usuwają przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję po konsultacji z właściwym organem. W decyzji tej wskazuje się, że zaproponowane środki skutecznie ograniczają lub usuwają przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz zobowiązuje się podmiot do wdrożenia zaproponowanych środków.”;

b) ***dodaje się ustęp w brzmieniu:***

„***8a. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje na koniec każdego cyklu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zanonimizowany wykaz przedstawiający w formie zagregowanej wszystkie zidentyfikowane istotne przeszkody dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odpowiednie działania służące ich wyeliminowaniu. Stosuje się przepisy dotyczące poufności określone w art. 84 niniejszej dyrektywy.”;***

11) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacji z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej wskazania istotnych przeszkód oraz, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód, w której to decyzji uwzględnia się ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie jakichkolwiek środków określonych w art. 17 ust. 5 lit. g), h) lub k) EUNB może – na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 6, 6a lub 7 niniejszego artykułu – udzielić wsparcia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

12) art. 27 i 28 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 27

Środki wczesnej interwencji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy ***bez zbędnej zwłoki rozważyły i w stosownych przypadkach zastosowały*** środki wczesnej interwencji w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają którykolwiek z poniższych warunków:

a) instytucja lub podmiot spełniają warunki, o których mowa w art. 102 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 38 dyrektywy (UE) 2019/2034, lub właściwy organ ustalił, że uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez instytucję lub podmiot, a także fundusze własne i płynność tej instytucji lub tego podmiotu nie zapewniają należytego zarządzania ryzykiem i ochrony przed nim, oraz zastosowanie ma jedna z poniższych sytuacji:

   (i) instytucja lub podmiot nie podjęły działań naprawczych wymaganych przez właściwy organ, w tym środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 49 dyrektywy (UE) 2019/2034;

   (ii) właściwy organ jest zdania, że działania naprawcze inne niż środki wczesnej interwencji są niewystarczające do rozwiązania problemów ;

b) instytucja lub podmiot narusza lub może naruszyć w ciągu 12 miesięcy od dokonania oceny przez właściwy organ wymogi określone w tytule II dyrektywy 2014/65/UE, w art. 3–7, art. 14–17 lub art. 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy.

W sytuacji znacznego pogorszenia warunków, niekorzystnych okoliczności lub uzyskania nowych informacji na temat podmiotu właściwy organ może stwierdzić, że warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) pkt (ii), został spełniony bez uprzedniego podjęcia innych działań naprawczych, w tym wykonania uprawnień, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 39 dyrektywy (UE) 2019/2034.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy na mocy dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub, w stosownych przypadkach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie informowały właściwy organ o naruszeniu lub prawdopodobnym naruszeniu.

1a. Do celów ust. 1 środki wczesnej interwencji zawierają następujące elementy:

a) wymóg, by organ zarządzający instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wykonał jedną z poniższych czynności:

   (i) wdrożenie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w planie naprawy;

   (ii) zaktualizowanie planu naprawy zgodnie z art. 5 ust. 2, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, oraz wdrożenie w określonym terminie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w zaktualizowanym planie naprawy;

b) wymóg, by organ zarządzający instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zwołał zgromadzenie akcjonariuszy lub, jeżeli organ zarządzający nie wypełni tego wymogu, możliwość bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji lub danego podmiotu, w obu przypadkach z możliwością określenia porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;

c) wymóg, by organ zarządzający instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), sporządził plan ***działania dotyczący*** negocjacji w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami – w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;

d) wymóg zmiany struktury prawnej instytucji;

e) wymóg odwołania lub wymiany kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w całości lub w odniesieniu do poszczególnych członków, zgodnie z art. 28;

f) powołanie co najmniej jednego tymczasowego administratora instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 29.

fa) zobowiązanie organu zarządzającego podmiotu do sporządzenia planu, który podmiot będzie mógł wdrożyć, jeżeli odpowiedni organ korporacyjny podmiotu postanowi rozpocząć dobrowolną likwidację podmiotu.

2. Właściwe organy wybierają odpowiednie ***i terminowe*** środki wczesnej interwencji na podstawie kryterium proporcjonalności do zamierzonych celów, uwzględniając między innymi wagę naruszenia lub prawdopodobnego naruszenia oraz tempo pogarszania się sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

3. W odniesieniu do każdego ze środków, o których mowa w ust. 1a, właściwe organy wyznaczają termin, który jest odpowiedni do wykonania danego środka i który umożliwia właściwemu organowi ocenę jego skuteczności.

Ocenę środka przeprowadza się niezwłocznie po osiągnięciu terminu i udostępnia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli z oceny wynika, że środki nie zostały w pełni wdrożone lub nie są skuteczne, właściwy organ dokonuje oceny warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. EUNB do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej] wydaje ***projekt regulacyjnych standardów technicznych*** w celu wsparcia jednolitego stosowania mechanizmów inicjujących, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 28

Wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego

Do celów art. 27 ust. 1a lit. e) państwa członkowskie zapewniają, aby powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego lub poszczególnych członków tych organów odbywało się zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym oraz podlegało zatwierdzeniu przez właściwy organ lub zgodzie właściwego organu.";

13) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Do celów art. 27 ust. 1a lit. f) państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły, na podstawie kryterium proporcjonalności w danych okolicznościach, powołać tymczasowego administratora, który podejmie jeden z poniższych sposobów postępowania:

a) tymczasowa wymiana organu zarządzającego instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

b) tymczasowa współpraca z organem zarządzającym instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ wskazuje wybrany przez siebie sposób postępowania zgodnie z lit. a) lub b).

Do celów akapitu pierwszego lit. b), w momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ precyzuje również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający instytucji lub podmiotu obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań.

Państwa członkowskie nakładają na właściwy organ obowiązek podania do wiadomości publicznej informacji o powołaniu ewentualnego tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) ***lub podejmowania decyzji w ich imieniu***.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby tymczasowy administrator spełniał wymogi określone w art. 91 ust. 1, 2 i 8 dyrektywy 2013/36/UE. Ocena przez właściwe organy, czy tymczasowy administrator spełnia te wymogi, stanowi integralną część decyzji o powołaniu tego tymczasowego administratora.

2. Właściwy organ określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, proporcjonalnie do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z ich statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danej instytucji lub podmiotu. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do instytucji lub podmiotu są zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek. ***W razie zmiany okoliczności właściwy organ może dostosować te uprawnienia.***

3. W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ określa jego rolę i funkcje. Ta rola i funkcje mogą obejmować:

a) ustalenie sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

b) zarządzanie działalnością lub częścią działalności instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w celu utrzymania lub przywrócenia ich sytuacji finansowej;

c) wdrażanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i zadań.";

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego organu.";

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na żądanie właściwego organu tymczasowy administrator sporządza sprawozdania na temat sytuacji finansowej danej instytucji lub danego podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz działań przeprowadzanych w trakcie wykonywania swoich zadań w odstępach czasu ustalonych przez właściwy organ***, przynajmniej raz po upływie pierwszych sześciu miesięcy*** oraz w każdym przypadku na końcu sprawowania powierzonej mu funkcji.";

ca) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. Okres ten może zostać wyjątkowo przedłużony jeden raz, jeżeli warunki powołania tymczasowego administratora są nadal spełniane. Właściwy organ jest odpowiedzialny za ustalenie, czy warunki te są spełnione, i za przedłożenie akcjonariuszom uzasadnienia takiej decyzji.";

14) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Koordynacja środków wczesnej interwencji w odniesieniu do grup**";

b) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli warunki nałożenia środków wczesnej interwencji na podstawie art. 27 są spełnione w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, wówczas przed podjęciem decyzji o zastosowaniu środka wczesnej interwencji organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia EUNB i konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami działającymi w ramach kolegium organów nadzoru.

2. Po powiadomieniu i konsultacjach, o których mowa w ust. 1, organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję, czy zastosować środki wczesnej interwencji na podstawie art. 27 w odniesieniu do danej unijnej jednostki dominującej, biorąc pod uwagę wpływ tych środków na jednostki należące do grupy w innych państwach członkowskich. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia o decyzji EUNB i pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru.

3. Jeżeli warunki nałożenia środków wczesnej interwencji na podstawie art. 27 są spełnione w odniesieniu do jednostki zależnej unijnej jednostki dominującej, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, który zamierza podjąć jeden ze środków zgodnie z tymi artykułami, powiadamia EUNB i konsultuje się z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.

Po otrzymaniu powiadomienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany może ocenić prawdopodobny wpływ, jaki nałożenie środków wczesnej interwencji na podstawie art. 27 na daną instytucję lub dany podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może mieć na grupę lub podmioty powiązane w innych państwach członkowskich. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje właściwemu organowi wyniki tej oceny w ciągu trzech dni.

Po takim powiadomieniu i konsultacjach właściwy organ podejmuje decyzję, czy zastosować środek wczesnej interwencji. W decyzji należycie uwzględnia się ewentualną ocenę organu sprawującego nadzór skonsolidowany. Właściwy organ powiadamia o decyzji EUNB, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru.

4. Jeżeli więcej niż jeden właściwy organ zamierza zastosować środek wczesnej interwencji na podstawie art. 27 do więcej niż jednej instytucji lub więcej niż jednego podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w tej samej grupie, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i pozostałe odpowiednie właściwe organy oceniają, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego tymczasowego administratora dla wszystkich odnośnych podmiotów czy skoordynowanie stosowania środków wczesnej interwencji do więcej niż jednej instytucji lub więcej niż jednego podmiotu w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających sytuację finansową odnośnej instytucji lub odnośnego podmiotu. Ocena ma formę wspólnej decyzji organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych odpowiednich właściwych organów. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie pięciu dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje unijnej jednostce dominującej.

Na wniosek właściwego organu EUNB może udzielić wsparcia właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie pięciu dni organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych mogą podjąć indywidualne decyzje w sprawie powołania tymczasowego administratora dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), za które odpowiadają, oraz w sprawie zastosowania innych środków wczesnej interwencji.";

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek któregokolwiek właściwego organu EUNB może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 27 ust. 1a lit. a) niniejszej dyrektywy w odniesieniu do pkt 4, 10, 11 i 19 sekcji A załącznika do niniejszej dyrektywy, w art. 27 ust. 1a lit. c) niniejszej dyrektywy lub w art. 27 ust. 1a lit. d) niniejszej dyrektywy, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

15) dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Artykuł 30a

Przygotowanie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy niezwłocznie powiadamiały organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o każdej z poniższych okoliczności:

a) o wszelkich środkach, o których mowa w art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, do których podjęcia zobowiązują instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, ***mających na celu rozwiązanie problemu pogorszenia się sytuacji instytucji, tego podmiotu lub grupy***;

b) w przypadku gdy w wyniku działalności nadzorczej stwierdzono, że warunki określone w art. 27 ust. 1 niniejszej dyrektywy są spełnione w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy – o ocenie, że warunki te są spełnione, niezależnie od jakiegokolwiek środka wczesnej interwencji;

c) o zastosowaniu jakiegokolwiek ze środków wczesnej interwencji, o których mowa w art. 27.

Właściwe organy ściśle monitorują, ***w ścisłej*** współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, sytuację instytucji lub podmiotu oraz przestrzeganie przez nie środków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), które mają na celu pogorszeniu sytuacji tej instytucji lub podmiotu, oraz środków wczesnej interwencji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c).

2. Właściwe organy powiadamiają tak szybko, jak to możliwe, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli uznają, że istnieje istotne ryzyko, że w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może mieć zastosowanie co najmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 32 ust. 4. Powiadomienie takie zawiera:

a) przyczyny powiadomienia;

b) wskazanie środków, które mogą zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu w rozsądnym terminie, ich oczekiwany wpływ na instytucję lub podmiot w odniesieniu do okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4, oraz oczekiwany termin wdrożenia tych środków.

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, w ścisłej współpracy z właściwymi organami, co stanowi rozsądny termin do celów oceny warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), biorąc pod uwagę tempo pogarszania się sytuacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ***potencjalny wpływ na system finansowy, ochronę deponentów i środków finansowych należących do klientów, ryzyko, że wydłużona procedura zwiększy całkowite koszty ponoszone przez konsumentów i gospodarkę***, potrzebę skutecznego wdrożenia strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkie inne istotne względy. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają właściwe organy o tej ocenie tak szybko, jak to możliwe.

Po powiadomieniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w zakresie monitorowania sytuacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wdrażania wszelkich odpowiednich środków w przewidywanym terminie oraz wszelkich innych istotnych zmian. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy odbywają regularne spotkania z częstotliwością określoną przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy. Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie przekazują sobie wszelkie istotne informacje.

3. Właściwe organy przekazują organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie informacje wymagane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezbędne do wszystkich poniższych celów:

a) zaktualizowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania się do ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

b) dokonania wyceny, o której mowa w art. 36.

Jeżeli właściwe organy jeszcze nie dysponują takimi informacjami, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy współpracują i koordynują działania zmierzające do uzyskania tych informacji. W tym celu właściwe organy są uprawnione do wystąpienia do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o przekazanie takich informacji, w tym w drodze kontroli na miejscu, oraz do przekazania tych informacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują uprawnienie do występowania z ofertą sprzedaży instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub czynienia przygotowań w celu złożenia takiej oferty potencjalnym nabywcom, lub do żądania tego samego od instytucji lub podmiotu, w następujących celach:

a) przygotowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu na warunkach określonych w art. 39 ust. 2 i z zastrzeżeniem przepisów dotyczących poufności określonych w art. 84;

b) uwzględnienia warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), w ocenie dokonywanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4a. Jeżeli przy korzystaniu z uprawnienia, o którym mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję o bezpośrednim oferowaniu podmiotu potencjalnym nabywcom, należycie uwzględnia okoliczności sprawy oraz wpływ wykonania tego uprawnienia na ogólną sytuację podmiotu.

5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do zwrócenia się do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o uruchomienie platformy cyfrowej służącej do wymiany informacji niezbędnych do złożenia oferty sprzedaży danej instytucji lub danego podmiotu potencjalnym nabywcom lub do wymiany informacji z doradcami i rzeczoznawcami zaangażowanymi przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. ***W takim przypadku art. 84 ust. 1 lit. e) ma zastosowanie.***

6. Ustalenie, że warunki określone w art. 27 ust. 1 zostały spełnione, oraz uprzednie przyjęcie środków wczesnej interwencji nie są warunkami koniecznymi do tego, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczęły przygotowania do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub by wykonały uprawnienie, o którym mowa w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu.

7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie informują właściwe organy o wszelkich działaniach podjętych zgodnie z ust. 4 i 5.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle ze sobą współpracowały:

a) przy rozważaniu podjęcia środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, mających na celu przeciwdziałanie pogarszaniu się sytuacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a także środków, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu;

b) przy rozważaniu podjęcia któregokolwiek z działań, o których mowa w ust. 4 i 5;

c) podczas wdrażania działań, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu.

Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby te środki i działania były spójne, skoordynowane i skuteczne.";

16) Art. 31 ust. 2 lit. c) i d) otrzymuje brzmienie:

„c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum polegania na nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym, w szczególności gdy jest ono udzielane z budżetu państwa członkowskiego;

d) ochrona ***depozytów gwarantowanych oraz, na ile to możliwe, również ochrona niezabezpieczonej części kwalifikujących się depozytów osób fizycznych i mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw*** oraz ochrona inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;";

17) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzą, po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z ust. 2 lub z własnej inicjatywy zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością;

b) nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakikolwiek alternatywny środek sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, działania nadzorcze, środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 2, podjęte w odniesieniu do danej instytucji, zapobiegły ***faktycznej lub możliwej upadłości*** tej instytucji w rozsądnych ramach czasowych;

c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji leży w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ dokonał oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie mogą ustanowić, że oprócz właściwego organu również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwym organem może dokonać oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie prawa krajowego dysponują odpowiednimi narzędziami umożliwiającymi dokonanie takiej oceny, w szczególności właściwym dostępem do odpowiednich informacji. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ bez zbędnej zwłoki – przed uzyskaniem od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji o zamiarze dokonania takiej oceny lub po uzyskaniu takiej informacji – przekazał organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie istotne informacje, jakich ten ostatni organ zażąda w celu dokonania oceny.

Oceny spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 lit. b), dokonuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ścisłej współpracy z właściwym organem ***po konsultacji z wyznaczonym organem systemu gwarancji depozytów, a w stosownych przypadkach – z instytucjonalnym systemem ochrony, którego członkiem jest dana instytucja***. ***Konsultacje z instytucjonalnym systemem ochrony obejmują rozważenie dostępności środków w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, które mogłyby zapobiec upadłości instytucji w rozsądnym terminie.*** Właściwy organ bez zwłoki przekazuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie istotne informacje, jakich organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zażąda do celów dokonania oceny. Właściwy organ może również poinformować organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że uważa, iż warunek określony w ust. 1 lit. b) został spełniony.";

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, z wyjątkiem przypadku, gdy wsparcie to przyznaje się w jednej z form wymienionych w art. 32c.";

(ii) skreśla się akapity od drugiego do piątego;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na użytek ust. 1 lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za działanie w interesie publicznym, jeżeli to działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i jest proporcjonalne do tych celów, oraz jeżeli likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby na skuteczniejsze osiągnięcie tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Zakłada się, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leży w interesie publicznym do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanowił zastosować uproszczone obowiązki do danej instytucji zgodnie z art. 4. Domniemanie to jest wzruszalne i nie ma zastosowania, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłby zagrożony, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Państwa członkowskie zapewniają, aby podczas dokonywania oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie informacji dostępnych mu w momencie dokonywania tej oceny, ***ocenił*** i porównał wszelkie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, ***które*** zostanie udzielone instytucji, zarówno w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i w przypadku likwidacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.";

5a. EUNB pomaga w monitorowaniu i promowaniu skutecznego i spójnego stosowania oceny interesu publicznego, o której mowa w ust. 5.

Do... [dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej] r. EUNB przedstawi sprawozdanie na temat zakresu i stosowania ust. 5 w całej Unii. Sprawozdanie udostępnia się Komisji, aby oceniła skuteczność środków określonych w ust. 5 i ich wpływ na równe warunki działania.

Na podstawie wyniku przeglądu EUNB może opracować regulacyjne standardy techniczne w celu konwergencji praktyk i wyrównania warunków działania między państwami członkowskimi do... [dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej] r.."

18) art. 32a i 32b otrzymują brzmienie:

„Artykuł 32a

Warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ***podejmowały*** działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych z tym organem centralnym, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ***tylko*** jeżeli ten organ centralny i wszystkie instytucje kredytowe trwale powiązane z tym organem centralnym lub grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do której należą, spełniają jako całość warunki określone w art. 32 ust. 1.

Artykuł 32b

Postępowania w odniesieniu do instytucji i podmiotów nieobjętych działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), ale nie spełnia warunku określonego w art. 32 ust. 1 lit. c), państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiedni krajowy organ administracyjny lub sądowy był uprawniony do niezwłocznego wszczęcia procedury mającej na celu uporządkowaną likwidację instytucji lub podmiotu zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), które są likwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, opuściły rynek lub zakończyły działalność bankową w rozsądnym terminie.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), spełnia warunki art. 32 ust. 1 lit. a) i b), ale nie spełnia warunku art. 32 ust. 1 lit. c), państwa członkowskie zapewniają, aby stwierdzenie, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a), stanowiło warunek cofnięcia zezwolenia przez właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy 2013/36/UE.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby cofnięcie zezwolenia udzielonego instytucji lub podmiotowi, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), było wystarczającym warunkiem umożliwiającym odpowiedniemu krajowemu organowi administracyjnemu lub sądowemu niezwłoczne wszczęcie procedury mającej na celu uporządkowaną likwidację instytucji lub podmiotu zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.";

19) dodaje się art. 32c w brzmieniu:

„*Artykuł 32c*

Nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe wykraczające poza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogło zostać przyznane instytucji lub podmiotowi, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), na zasadzie wyjątku wyłącznie w jednym z następujących przypadków i pod warunkiem że nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe spełnia warunki i wymogi ustanowione w unijnych ramach pomocy państwa:

a) jeżeli w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego ***o charakterze wyjątkowym lub systemowym oraz*** w celu utrzymania stabilności finansowej wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z następujących form:

   (i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;

   (ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań;

   (iii) nabycia instrumentów funduszy własnych innych niż instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub nabycia innych instrumentów kapitałowych lub wykorzystania środków dotyczących aktywów o obniżonej jakości, po cenach, o czasie trwania i na innych warunkach, które nie dają nienależnej korzyści danej instytucji lub danemu podmiotowi, ***pod warunkiem że*** w chwili przyznania publicznego wsparcia nie zachodzą ***żadne z*** okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. a), b) lub c) ani okoliczności, o których mowa w art. 59 ust. 3;

b) gdy wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę ***racjonalnej pod względem kosztów*** interwencji za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów ▌ zgodnie z warunkami określonymi w art. 11a i 11b dyrektywy 2014/49/UE, pod warunkiem że nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4;

c) jeżeli nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę ***racjonalnej pod względem kosztów*** interwencji systemu gwarancji depozytów w kontekście likwidacji instytucji kredytowej zgodnie z art. 32b i zgodnie z warunkami określonymi w art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE;

d) jeżeli nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje formę pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, udzielonej w kontekście likwidacji instytucji lub podmiotu zgodnie z art. 32b niniejszej dyrektywy, innej niż wsparcie udzielone przez system gwarancji depozytów zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy 2014/49/UE.

2. Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a), spełniają wszystkie następujące warunki:

a) środki są przeznaczone wyłącznie dla instytucji lub podmiotów wypłacalnych, co zostało potwierdzone przez właściwy organ;

b) środki mają charakter ostrożnościowy i tymczasowy oraz wynikają z wcześniej określonej strategii ***odejścia od środka wsparcia*** zatwierdzonej przez właściwy organ, w której jasno określono datę zakończenia, datę sprzedaży lub harmonogram spłaty w odniesieniu do któregokolwiek z przewidzianych środków; ***informacji tych nie ujawnia się przed upływem roku od zakończenia realizacji strategii odejścia od środka wsparcia, wdrożenia planu działań naprawczych lub przeprowadzenia oceny zgodnie z akapitem siódmym niniejszego ustępu***;

c) środki są proporcjonalne do celów zaradzenia skutkom poważnych zakłóceń lub zachowania stabilności finansowej;

d) środki nie są wykorzystywane do kompensowania strat, które instytucja lub podmiot poniosły lub mogą ponieść ***w ciągu najbliższych 12 miesięcy***.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) instytucję lub podmiot uznaje się za wypłacalne, gdy właściwy organ stwierdził, że nie doszło do naruszenia ***ani zgodnie z aktualnymi oczekiwaniami nie jest prawdopodobne,*** że ▌ w ciągu kolejnych 12 miesięcy ***dojdzie do naruszenia*** któregokolwiek z wymogów, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/2033, art. 40 dyrektywy (UE) 2019/2034, lub odpowiednich obowiązujących wymogów na podstawie prawa UE lub prawa krajowego.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) odpowiedni właściwy organ wylicza straty, które instytucja lub podmiot poniosły lub mogą ponieść. Wyliczenie to opiera się co najmniej na ***ocenach jakości aktywów przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe lub, w stosownych przypadkach, na kontrolach na miejscu przeprowadzonych przez właściwy organ. Jeżeli takich działań nie można przeprowadzić w odpowiednim czasie, właściwy organ może oprzeć swoją ocenę*** na bilansie instytucji lub podmiotu, pod warunkiem że bilans jest zgodny z obowiązującymi regułami i standardami rachunkowości, którą to zgodność potwierdził niezależny audytor zewnętrzny. ***Właściwy organ dokłada wszelkich starań, aby zapewnić, że kwalifikacja opiera się na wartości rynkowej aktywów, zobowiązań i pozycji pozabilansowych instytucji lub podmiotu.***

Środki wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (iii), są ograniczone do środków ocenionych przez właściwy organ jako niezbędne, aby ***zabezpieczyć*** wypłacalność instytucji lub podmiotu w drodze przeciwdziałania ich niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w testach warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym i na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego lub w podobnych działaniach przeprowadzonych przez Europejski Bank Centralny, EUNB lub organy krajowe, w odpowiednim przypadku potwierdzonych przez właściwy organ.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) pkt (iii) wyjątkowo zezwala się na nabycie instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, w przypadku gdy charakter zidentyfikowanych niedoborów jest taki, że nabycie dowolnych innych instrumentów funduszy własnych lub innych instrumentów kapitałowych nie umożliwiłoby danej instytucji lub podmiotowi zaradzenia ich niedoborom kapitału określonym w niekorzystnym scenariuszu w odpowiednim teście warunków skrajnych lub w podobnym działaniu. Kwota nabytych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I nie może przekraczać 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko danej instytucji lub podmiotu obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W przypadku gdy którykolwiek ze środków wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie jest wykupywany, spłacany lub w inny sposób wycofywany zgodnie z warunkami strategii ***odejścia od środka wsparcia*** ustanowionej w czasie przyznawania takiego środka, właściwy organ ***zwraca się*** do instytucji lub podmiotu ***o przedłożenie jednorazowego planu działań naprawczych. W planie działań naprawczych opisuje się kroki, jakie należy podjąć w celu utrzymania lub przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi, długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu oraz ich zdolności do spłaty przekazanej kwoty, a także powiązane ramy czasowe.***

Jeżeli właściwy organ nie uzna jednorazowego planu działań naprawczych za wiarygodny lub wykonalny lub jeżeli instytucja lub podmiot nie zastosuje się do planu działań naprawczych, ocenę tego, czy instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, przeprowadza się zgodnie z art. 32.

3. EUNB do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą rok po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie rodzaju testów, ocen lub działań wymienionych w ust. 2 akapit czwarty, które mogą prowadzić do przyznania środków wsparcia, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (iii).";

20) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.

Do tych celów uznaje się, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, jeżeli zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:

a) podmiot spełnia jeden lub większą liczbę warunków określonych w art. 32 ust. 4 lit. b), c) lub d);

b) podmiot znacząco narusza obowiązujące wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub w dyrektywie 2013/36/UE lub istnieją obiektywne przesłanki, z których wynika, że w najbliższej przyszłości podmiot znacząco naruszy te wymogi.";

21) w art. 33a wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie powiadamiały instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h), o wykonywaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, po ustaleniu, że dana instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) oraz przed podjęciem decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.";

b) w ust. 9 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy uprawnienia takie są wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów i depozytów tych nie uznaje się za niedostępne do celów dyrektywy 2014/49/UE, deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.";

22) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej lub który będzie z nim współpracował. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.

Do powoływania zarządców nadzwyczajnych nie ma zastosowania art. 91 dyrektywy 2013/36/UE.";

b) ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia akcjonariuszy i zarządu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.";

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej oraz działań przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków.";

23) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Przed ustaleniem, czy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przez osobę niezależną zarówno od wszelkich organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).";

b) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Jeżeli jest to konieczne do celów podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 4 lit. c) i d), rzeczoznawca uzupełnia informacje wymienione w ust. 6 lit. c) o oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań pozabilansowych, w tym aktywów i zobowiązań warunkowych.";

24) w art. 37 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. EUNB monitoruje działania i przygotowania organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB składa Komisji sprawozdanie na temat stanu obecnych praktyk i ewentualnych rozbieżności między państwami członkowskimi do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] i w razie potrzeby monitoruje wdrażanie ewentualnych zaleceń określonych w tym sprawozdaniu.

Sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera co najmniej następujące elementy:

a) wprowadzone uzgodnienia w celu wdrożenia instrumentu umorzenia lub konwersji długu i stopień zaangażowania w infrastruktury rynku finansowego i, w stosownych przypadkach, we współpracę z organami państw trzecich;

b) wprowadzone uzgodnienia w celu uruchomienia stosowania innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

c) stopień przejrzystości w stosunku do odpowiednich zainteresowanych stron w odniesieniu do uzgodnień, o których mowa w lit. a) i b).";

25) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Aby nadać skuteczność instrumentowi instytucji pomostowej i ze względu na potrzebę zachowania funkcji krytycznych w instytucji pomostowej lub na potrzeby realizacji każdego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia na rzecz instytucji pomostowej wszystkich następujących elementów:";

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 lit. b), nie ma wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu umożliwia całkowite zapewnienie kapitału instytucji pomostowej w drodze konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji na akcje lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, możliwe jest odstąpienie od wymogu, zgodnie z którym instytucja pomostowa jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego.";

26) art. 42 ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) takie przeniesienie jest konieczne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, instytucji pomostowej lub samego podmiotu zarządzającego aktywami; lub";

27) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instrument umorzenia lub konwersji długu mógł być stosowany w odniesieniu do wszystkich zobowiązań, w tym będących źródłem rezerwy księgowej, instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które nie są wyłączone z zakresu tego instrumentu zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu.";

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji poprzez obniżenie, umorzenie lub konwersję zgodnie z art. 48 ust. 1 i art. 60 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem systemu gwarancji depozytów ma podstawie art. 109;

b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.";

I

28) w art. 44a ***wprowadza się następujące zmiany:***

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„***6a. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja kredytowa emitująca instrumenty kwalifikowalne, które można uznać za instrumenty w kapitale dodatkowym Tier I, instrumenty w Tier II lub zobowiązania kwalifikowalne, mogła sprzedać te instrumenty istniejącemu deponentowi w tej instytucji kredytowej, który kwalifikuje się jako klient detaliczny w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE, tylko wtedy, gdy spełnione są warunki określone w ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu i gdy w momencie zakupu spełnione są oba poniższe warunki:***

a) deponent, który kwalifikuje się jako klient detaliczny, nie inwestuje łącznie więcej niż 10 % swojego portfela instrumentów finansowych w instrumenty, o których mowa w niniejszym ustępie;

b) początkowa kwota inwestycji w jeden lub większą liczbę instrumentów, o których mowa w niniejszym ustępie, wynosi co najmniej 30 000 EUR.

Instytucja kredytowa upewnia się, że warunki określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu są spełnione w momencie zakupu, na podstawie informacji dostarczonych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3.

6b. Instrumentów kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 6a, sprzedanych przez emitującą instytucję kredytową deponentom, którzy kwalifikują się jako inwestorzy detaliczni, bez spełnienia warunków określonych w tym ustępie, nie uwzględnia się w kontekście wymogów określonych w art. 45e lub 45f, dopóki instrumenty te są w posiadaniu deponenta, któremu zostały sprzedane.

6c. W ramach oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 i 16 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji monitorują rokrocznie – na poziomie grupy i na poziomie poszczególnych instytucji – zakres, w jakim instrumenty kwalifikujące się do spełnienia MREL znajdują się w posiadaniu inwestorów detalicznych, i co najmniej raz w roku zgłaszają wyniki EUNB.";

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„***7a. Państwa członkowskie nie mają obowiązku stosowania ust. 6a i 6b niniejszego artykułu do instrumentów, o których mowa w ust. 6a, wyemitowanych przed... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].***

8. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 24 miesiące po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy] EUNB składa Komisji sprawozdanie na temat stosowania niniejszego artykułu. Sprawozdanie to zawiera porównanie środków przyjętych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z niniejszym artykułem, analizę ich skuteczności w zakresie ochrony inwestorów indywidualnych i ocenę ich wpływu na operacje transgraniczne.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja może przedstawić wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.";

29) art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane i ustalone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem i art. 45a–45i.";

30) w art. 45b wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4, 5 i 7 wyrazy „globalne instytucje o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „podmioty będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym";

b) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym wyrazy „globalne instytucje o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „podmioty będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym";

(ii) w akapicie drugim lit. c) wyrazy „globalne instytucje o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „podmioty będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym";

(iii) w akapicie czwartym wyrazy „globalne instytucje o znaczeniu systemowym" zastępuje się wyrazami „podmioty będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym";

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zezwolić podmiotom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zachowanie zgodności z wymogami, o których mowa w ust. 4, 5 i 7, przy użyciu funduszy własnych lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 i 3, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) w odniesieniu do podmiotów, które są podmiotami będącymi globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ograniczył wymogu, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, zgodnie z akapitem pierwszym tego ustępu;

b) zobowiązania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niespełniające warunku, o którym mowa w art. 72b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są zgodne z warunkami określonymi w art. 72b ust. 4 lit. b)–e) tego rozporządzenia.";

31) w art. 45c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 akapit ósmy wyrazy „krytycznych funkcji gospodarczych" zastępuje się wyrazami „funkcji krytycznych";

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu połączonego bufora, dla:

a) podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom na podstawie dyrektywy 2013/36/UE;

b) podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy podmiot nie podlega tym wymogom na podstawie dyrektywy 2013/36/UE na takiej samej podstawie jak wymogom, o których mowa w art. 45f niniejszej dyrektywy.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

c) w ust. 7 akapit ósmy wyrazy „krytycznych funkcji gospodarczych" zastępuje się wyrazami „funkcji krytycznych";

32) dodaje się art. 45ca w brzmieniu:

„Artykuł 45ca

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby strategii przeniesienia

1. Przy stosowaniu art. 45c do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje korzystanie***, samodzielnie lub w połączeniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,*** z instrumentu zbycia działalności lub z instrumentu instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa kwotę dokapitalizowania przewidzianą w art. 45c ust. 3 w sposób proporcjonalny na podstawie, odpowiednio, następujących kryteriów:

a) wielkości podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego modelu biznesowego, modelu finansowania i profilu ryzyka ***lub, w stosownych przypadkach, wielkości części podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która podlega instrumentowi zbycia działalności lub instrumentowi instytucji pomostowej***;

b) akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, które mają zostać przeniesione do odbiorcy, jak określono w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem:

(i) głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) zobowiązań wyłączonych z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 2;

(iii) zabezpieczeń, o których mowa w art. 73–80;

(iiia) oczekiwanych wymogów w zakresie funduszy własnych dla każdej instytucji pomostowej, która może być potrzebna do realizacji opuszczenia rynku przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby zapewnić zgodność instytucji pomostowej z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, dyrektywą 2013/36/UE i dyrektywą 2014/65/UE, stosownie do przypadku;

(iiib) oczekiwanego żądania odbiorcy, aby transakcja była neutralna pod względem kapitałowym, w odniesieniu do wymogów mających zastosowanie do podmiotu przejmującego.

c) oczekiwanej wartości i zbywalności akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w lit. b), z uwzględnieniem:

(i) ewentualnych znaczących przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zidentyfikowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są związane ze stosowaniem instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej;

(ii) strat wynikających z aktywów, praw lub zobowiązań pozostawionych w pozostałej części instytucji;

(iia) potencjalnie niekorzystnego otoczenia rynkowego w momencie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

d) kwestii, czy preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub całości lub części aktywów, praw i zobowiązań podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

e) kwestii, czy preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje stosowanie instrumentu wydzielenia aktywów.

3. Zastosowanie ust. 1 nie może skutkować określeniem kwoty wyższej niż kwota wynikająca ze stosowania art. 45c ust. 3 ***lub kwoty niższej niż 13,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i niższej niż 5 % miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013***.";

33) w art. 45d ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego podmiotem będącym globalną instytucją o znaczeniu systemowym składa się z następujących elementów:";

34) art. 45f ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 45c i 45d na zasadzie skonsolidowanej.";

35) w art. 45l wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) sposobu wdrożenia na poziomie krajowym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym art. 45ca, ustalonego zgodnie z art. 45e lub art. 45f, a w szczególności tego, czy wystąpiły rozbieżności w poziomach określonych dla porównywalnych podmiotów w poszczególnych państwach członkowskich;";

b) w ust. 3 akapit drugi dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, przestaje mieć zastosowanie po przedłożeniu drugiego sprawozdania.";

35) w art. 45m dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiednie okresy przejściowe dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f lub wymogów określonych w art. 45b ust. 4, 5 lub 7, jeżeli instytucje lub podmioty podlegają tym wymogom w wyniku wejścia w życie... [niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Termin, w jakim instytucje i podmioty muszą spełnić wymogi określone w art. 45e lub 45f lub wymogi wynikające ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, ustala się na... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 45e lub 45f lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które to poziomy muszą zostać osiągnięte przez instytucje lub podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do... [dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Pośrednie poziomy docelowe co do zasady zapewniają liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po... [cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy zmieniającej], w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:

a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;

b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7; oraz

c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.";

36) art. 45m ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymogi, o których mowa w art. 45b ust. 4 i 7 oraz w art. 45c ust. 5 i 6, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania w tym trzyletnim okresie następującym po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub za globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 45c ust. 5 lub 6.".

37) art. 46 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji musi zostać umorzona lub poddana konwersji:

a) w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy;

b) w celu podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej, z uwzględnieniem ewentualnych zobowiązań warunkowych, i umożliwienia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.";

38) art. 47 ust. 1 lit. b) pkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) stosownych instrumentów kapitałowych i kwalifikowalnych zobowiązań zgodnie z art. 59 wyemitowanych przez instytucję, zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 59 ust. 2; lub";

39) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W wyjątkowych okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wydłużyć miesięczny termin przedłożenia planu reorganizacji działalności o kolejny miesiąc.";

b) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zobowiązać instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do uwzględnienia w planie reorganizacji działalności dodatkowych elementów.";

40) art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, w tym zobowiązania będącego źródłem rezerwy księgowej, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszelkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku jakiejkolwiek późniejszej likwidacji.";

41) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zobowiązanie nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 ust. 1 lit. a) lub b)";

b) ust. 2 akapity piąty i szósty otrzymują brzmienie:

„W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 15 i 16 lub w dowolnym innym momencie – ustali, że w ramach odnośnej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, do której nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wraz ze zobowiązaniami, które są wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 2 – lub najprawdopodobniej zostaną wyłączone

– zgodnie z art. 44 ust. 3 – ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, wynosi ponad 10 % tej klasy, bezzwłocznie ocenia wpływ tej szczególnej sytuacji na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu, w tym także wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z ryzykiem naruszenia zabezpieczeń wierzycieli przewidzianych w art. 73 przy wykonywaniu uprawnień do umorzenia i konwersji zobowiązań kwalifikowalnych.

W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że zobowiązania, do których nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stwarzają istotną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonuje on uprawnienia przewidziane w art. 17, stosownie do przypadku, w celu usunięcia tej przeszkody.";

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), co roku przekazują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujące informacje:

a) łączne pozostające do spłaty kwoty wszystkich zobowiązań regulowanych prawem państwa trzeciego;

b) w odniesieniu do pozycji, o których mowa w lit. a):

(i) ich elementy składowe, w tym profil zapadalności;

(ii) ich stopień uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym;

(iii) czy zobowiązanie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2;

(iv) czy w postanowieniach umownych zawarto postanowienie wymagane w ust. 1;

(v) w przypadku stwierdzenia, że włączenie umownego uznania klauzuli umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 2 jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, kategorię zobowiązania zgodnie z ust. 7.

Jeżeli instytucje i podmioty są częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza sprawozdanie dotyczące grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie wymaganym w ust. 1 akapit drugi i trzeci.";

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8a. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia procedur oraz jednolitych formatów i wzorów sprawozdań przekazywanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2a.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do... [rok od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

42) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem przypadku, gdy wsparcie to przyznaje się w jednej z form wymienionych w art. 32c.";

b) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe, potrzebę skutecznego wdrożenia uprawnień do umorzenia i konwersji lub strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiekolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego, działanie organów nadzoru lub środki wczesnej interwencji, inne niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy.";

43) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE;";

(ii) dodaje się lit. n) w brzmieniu:

„n) uprawnienie do kierowania żądań zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 w imieniu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.";

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i właściwych organów do celów art. 22–27 dyrektywy 2013/36/UE;";

44) art. 71a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 1 ma zastosowanie do każdej umowy finansowej, która spełnia wszystkie następujące warunki:

a) umowa tworzy nowe zobowiązanie, lub powoduje istotną zmianę istniejącego zobowiązania po wejściu w życie przyjętych na poziomie krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;

b) umowa przewiduje wykonanie jednego lub większej liczby praw do wypowiedzenia umowy lub praw do egzekucji zabezpieczeń wierzytelności, do których miałyby zastosowanie art. 33a, 68, 69, 70 lub 71, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przez przepisy jednego z państw członkowskich.";

45) w art. 74 ust. 3 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) do określania strat, które system gwarancji depozytów poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, zastosowanie mają kryteria i metoda, o których mowa w art. 11e dyrektywy 2014/49/UE i w każdym akcie delegowanym przyjętym zgodnie z tymi artykułem.";

45) w art. 84 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6a. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami podatkowymi w tym samym państwie członkowskim w zakresie, w jakim taka wymiana jest przewidziana w prawie krajowym tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, są one ujawniane wyłącznie za wyraźną zgodą odpowiedniego organu, który je ujawnił.";

46) w art. 88 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Aby ułatwić wykonywanie zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 1, oraz w celu wymiany wszelkich odpowiednich informacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji posiadającej istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mu przewodniczy.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, o którym mowa w akapicie pierwszym, decyduje o tym, które organy uczestniczą w posiedzeniu lub w działalności kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając zasadność – z punktu widzenia tych organów – działalności, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, i zadań, o których mowa w akapicie pierwszym.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, o którym mowa w akapicie pierwszym, z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, o którym mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.";

46) w art. 90 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Art. 84 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami podatkowymi w tym samym państwie członkowskim w zakresie, w jakim taka wymiana jest przewidziana w prawie krajowym tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, są one ujawniane wyłącznie za wyraźną zgodą odpowiedniego organu, który je ujawnił.";

47) w art. 91 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną należącą do grupy spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten przekazuje bezzwłocznie następujące informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli nie jest to ten sam organ), organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany oraz członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:

a) decyzję, że dana instytucja lub dany podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) i b) lub, w stosownych przypadkach, w art. 33 ust. 1 lub 2, lub warunki, o których mowa w art. 33 ust. 4;

b) wynik oceny warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. c);

c) informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, można uwzględnić w powiadomieniach kierowanych do adresatów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 81 ust. 3.";

b) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

48) art. 92 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.";

49) art. 97 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie potrzeby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2 ***niniejszego artykułu***. Porozumienia te muszą być zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB.

W razie potrzeby właściwe organy zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2 ***niniejszego artykułu***. Porozumienia te muszą być zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB i służyć zapewnieniu, aby informacje ujawniane organom państw trzecich podlegały gwarancji zgodności z wymogami tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. ***84***.";

50) w art. 98 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych, w tym planów naprawy, z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:";

b) dodaje się akapity drugi i trzeci w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dokonywały wymiany informacji poufnych z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

a) w odniesieniu do informacji dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — warunki określone w akapicie pierwszym;

b) w odniesieniu do innych informacji dostępnych dla właściwych organów — warunki określone w art. 55 dyrektywy 2013/36/UE.

Do celów akapitu drugiego w informacjach dotyczących naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się wszystkie informacje bezpośrednio związane z zadaniami właściwych organów na podstawie niniejszej dyrektywy, w szczególności planowanie naprawy i planów naprawy, środki wczesnej interwencji i wymianę z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.";

51) art. 101 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może powodować przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 44.";

52) art. 102 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, poziom dostępnych środków finansowych zmniejszy się poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, wznawia się regularne pobieranie składek zgodnie z art. 103 aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą odroczyć pobór składek zgodny z art. 103 na okres ***do trzech lat***, jeżeli kwota, która ma zostać pobrana, osiągnie wysokość proporcjonalną do kosztów związanych z procesem poboru, pod warunkiem że takie odroczenie nie będzie miało istotnego wpływu na zdolność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do korzystania z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 101. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy, odkąd dostępne środki finansowe obniżyły się do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu ***czterech*** lat.";

53) w art. 103 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przewidzianym do wyłącznego wykorzystania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów określonych w art. 101 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać ***30*** % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem. W zakresie tego pułapu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego roku określa udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności w łącznej kwocie składek, które należy pobrać zgodnie z niniejszym artykułem.";

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wzywa do wykonania nieodwołalnych zobowiązań do płatności podjętych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy wymagane jest wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101.

Jeżeli podmiot przestaje być objęty zakresem art. 1 i nie podlega już obowiązkowi opłacania składek zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wzywa do wykonania nieodwołalnych zobowiązań do płatności podjętych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, które nadal są zaległe. Jeżeli składka związana z nieodwołalnymi zobowiązaniami do płatności zostanie należycie opłacona na pierwsze wezwanie, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji anuluje zobowiązanie i zwraca zabezpieczenie. Jeżeli składka nie zostanie należycie opłacona na pierwsze wezwanie, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przejmuje zabezpieczenie i anuluje zobowiązane.";

54) art. 104 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Nadzwyczajne składki *ex post* nie przekraczają trzykrotnej wysokości 12,5 % poziomu docelowego określonego w art. 102.";

55) w art. 108 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe:

a) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego dla roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli:

(i) depozyty ***wyłączone z zakresu gwarancji na mocy art. 5 dyrektywy 2014/49/UE***;

(ii) ta część kwalifikujących się depozytów osób prawnych niebędących mikroprzedsiębiorstwami ani małymi i średnimi przedsiębiorstwami, która przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE;

(iii) ta część kwalifikujących się depozytów rządów centralnych i regionalnych, która przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE;

(iv) część depozytów osób prawnych niebędących mikroprzedsiębiorstwami ani małymi lub średnimi przedsiębiorstwami, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby nie zostały złożone za pośrednictwem zlokalizowanych poza Unią oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii***, która to część przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE***;

b) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego w lit. a):

(i) depozyty gwarantowane;

(ii) systemy gwarancji depozytów ***w odniesieniu do ich roszczeń na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE)/2014/49***;

(iii) kwalifikujące się depozyty inne niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) i (iii); oraz

(iv) depozyty, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby nie zostały złożone za pośrednictwem zlokalizowanych poza Unią oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii, inne niż te, o których mowa w lit. a) ppkt (iv).";

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 37 ust. 3 lit. a) lub b), do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma prawo do roszczenia wobec pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o wszelkie koszty i straty poniesione przez mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku wniesienia jakichkolwiek składek na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 w związku ze stratami, które w przeciwnym razie ponieśliby wierzyciele.

9. Państwa członkowskie zapewniają, by w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe roszczenia mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu i w art. 37 ust. 7, miały preferowany stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego dla roszczeń depozytów i systemów gwarancji depozytów zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.";

56) w art. 109 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowej, oraz pod warunkiem że działanie to gwarantuje, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów ▌, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja kredytowa, wpłacał następujące kwoty:

a) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – niezależnie od instrumentu wydzielenia aktywów lub w połączeniu z nim – kwotę, o którą umorzono by depozyty gwarantowane lub poddano by je konwersji w celu pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 46 ust. 1, gdyby depozyty gwarantowane były objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu;

b) w przypadku zastosowania instrumentów zbycia działalności lub instrumentów instytucji pomostowej – niezależnie od innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w połączeniu z nimi:

(i) kwotę niezbędną na potrzeby pokrycia różnicy między wartością depozytów gwarantowanych i zobowiązań o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania niż depozyty a wartością aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które mają zostać przeniesione do odbiorcy; oraz

(ii) w stosownych przypadkach, kwotę niezbędną do zapewnienia neutralności odbiorcy w zakresie skutków kapitałowych po przeniesieniu.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli przeniesienie do odbiorcy obejmuje depozyty niebędące depozytami gwarantowanymi lub innymi zobowiązaniami mogącymi podlegać umorzeniu lub konwersji i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że okoliczności wymienione w art. 44 ust. 3 mają zastosowanie do tych depozytów lub zobowiązań, system gwarancji depozytów wpłaca:

a) kwotę niezbędną na potrzeby pokrycia różnicy między wartością depozytów, w tym depozytów niebędących depozytami gwarantowanymi i zobowiązań o takim samym lub wyższym stopniu uprzywilejowania niż depozyty, a wartością aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które mają zostać przeniesione do odbiorcy; oraz

b) w stosownych przypadkach, kwotę niezbędną do zapewnienia neutralności w zakresie skutków kapitałowych przeniesienia w odniesieniu do odbiorcy.

Państwa członkowskie zapewniają, aby po wpłaceniu przez system gwarancji depozytów składki w przypadkach, o których mowa w akapicie drugim, instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zrezygnowała z nabycia udziałów w innych przedsiębiorstwach, jak również z zysków w związku z kapitałem podstawowym Tier I lub płatnościami na rzecz instrumentów dodatkowych w Tier I lub z innych działań, które mogą prowadzić do wypływu środków.

We wszystkich przypadkach koszt składki systemu gwarancji depozytów nie jest wyższy nie koszt spłaty deponentów obliczony przez system gwarancji depozytów zgodnie z art. 11e dyrektywy 2014/49/UE.

Jeżeli ustalono w drodze wyceny dokonanej na podstawie art. 74, że koszt składki systemu gwarancji depozytów na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji był większy niż straty, które poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, dany system gwarancji depozytów jest uprawniony do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 75.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określał kwotę składki systemu gwarancji depozytów zgodnie z ust. 1 po konsultacji z systemem gwarancji depozytów w sprawie szacowanego kosztu spłaty deponentów zgodnie z art. 11e dyrektywy 2014/49/UE i z warunkami, o których mowa w art. 36 niniejszej dyrektywy.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja. System gwarancji depozytów niezwłocznie wdraża tę decyzję.";

b) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku wykorzystania funduszy systemu gwarancji depozytów zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a) w celu wniesienia wkładu na rzecz dokapitalizowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją państwa członkowskie zapewniają, aby system gwarancji depozytów przeniósł swoje pakiety akcji lub inne instrumenty kapitałowe w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.

Państwa członkowskie zapewniają, by system gwarancji depozytów oferował na sprzedaż akcje i inne instrumenty kapitałowe, o których mowa w akapicie pierwszym, w sposób otwarty i przejrzysty oraz by w procesie sprzedaży nie przedstawiano błędnie ich wartości lub nie dyskryminowano potencjalnych nabywców. Sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach rynkowych.

2b. Składkę systemu gwarancji depozytów na podstawie ust. 1 akapit drugi wlicza się do progów określonych w art. 44 ust. 5 lit. a) i w art. 44 ust. 8 lit. a).

W przypadku gdy korzystanie z systemu gwarancji depozytów na podstawie ust. 1 akapit drugi wraz z wkładem na pokrycie strat i dokapitalizowanie wniesionym przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji pozwala na wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, składka systemu gwarancji depozytów ogranicza się do kwoty niezbędnej do osiągnięcia progów określonych w art. 44 ust. 5 lit. a) i w art. 44 ust. 8 lit. a). Po opłaceniu składki systemu gwarancji depozytów mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje się zgodnie z zasadami regulującymi wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w art. 44 i 101.

Na zasadzie odstępstwa od ograniczenia składek z systemu gwarancji depozytów na mocy akapitu drugiego niniejszego ustępu, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 44 ust. 7, wymagany jest dodatkowy wkład ze strony systemu gwarancji depozytów. Ten dodatkowy wkład jest równy kwocie wniesionej przez mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powyżej limitu 5 % określonego w art. 44 ust. 5 lit. b), pomnożonej przez udział depozytów gwarantowanych w łącznych zobowiązaniach objętych zakresem przeniesienia.

Akapit pierwszy i drugi nie mają jednak zastosowania do instytucji***, które spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:***

a) ***instytucję uznano*** w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za ***podmiot poddawany*** likwidacji;

b) ***instytucja nie spełniła, w zależności od przypadku, swojego pośredniego lub ostatecznego celu dotyczącego MREL w czterech kwartałach w ciągu czterech lat kończących się 6 miesięcy przed stwierdzeniem, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością, zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a). Ten czteroletni okres nie uwzględnia dwóch kolejnych kwartałów bezpośrednio poprzedzających stwierdzenie, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością."***

c) uchyla się ustęp 3;

d) w ust. 5 skreśla się akapity drugi i trzeci;

57) w art. 111 ust. 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) niedopełnienie obowiązku spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 45e lub 45f.";

58) w art. 128 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Współpraca i wymiana informacji między instytucjami i organami**";

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy, EUNB, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, EBC i inni członkowie Europejskiego Systemu Banków Centralnych dostarczają Komisji, na jej wniosek i w określonym terminie, wszelkich informacji potrzebnych do wykonywania jej zadań związanych z opracowywaniem polityki, w tym przeprowadzania ocen skutków, przygotowywania wniosków ustawodawczych i uczestnictwa w procesie ustawodawczym. W odniesieniu do otrzymywanych informacji Komisja i personel Komisji podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 88. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (*).";

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

59) dodaje się art. 128a w brzmieniu:

„*Artykuł 128a*

Symulacje zarządzania kryzysowego

1. EUNB koordynuje regularne akcje ogólnounijne w celu przetestowania zastosowania niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 806/2014 i dyrektywy 2014/49/UE w sytuacjach transgranicznych w odniesieniu do wszystkich następujących aspektów:

a) współpracy właściwych organów w trakcie planowania naprawy;

b) współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a właściwymi organami przed upadłością oraz w czasie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych, w tym przy wdrażaniu programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjętych zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

2. EUNB przygotuje sprawozdanie, w którym określi najważniejsze ustalenia i wnioski z ćwiczeń. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 18 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą dzień po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w … dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*